7. XI. - Miesiąc Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej - 7. XII.

Wydanie G

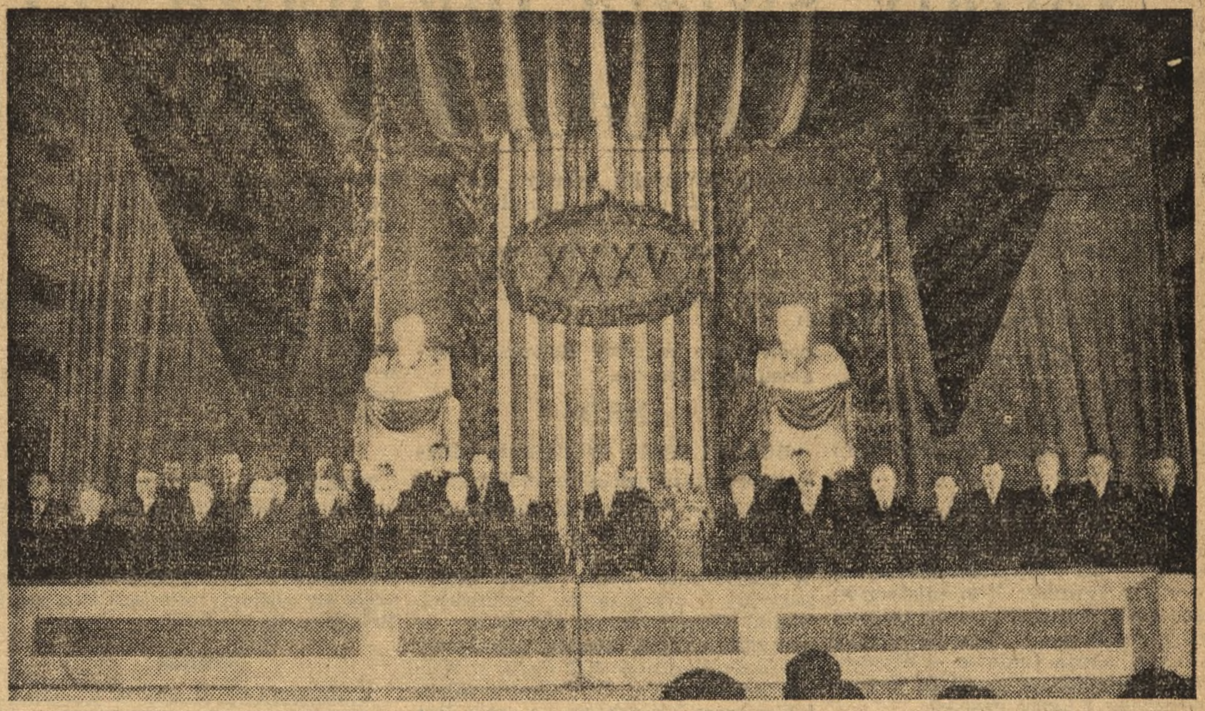
Dziś 6 stron

Cena 15 gr

GAZETA POMORSKA

Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok V Bydgoszcz, sobota-niedziela 8-9 listopada 1952 r. Nr 269 (1335)

Dnia 6 listopada 1952 r. w Hali Mirowskiej w Warszawie odbyła się uroczysta akademia w XXXV rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, zorganizowana przez Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

NA ZDJĘCIU: Prezydium akademii. Foto CAF — St. Dąbrowiecki

W 35 rocznicę Wielkiego Października odbyły się w Moskwie

w obecności JÓZEFA STALINA

uroczyste posiedzenie Rady Moskiewskiej i wspaniała defilada wojskowa

na Placu Czerwonym

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS donosi, że Kraj Rad obchodzi radośnie 35 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Moskwa jest odświętnie udekorowana. Wieczorem ulice miasta toną w powodzi świateł.

W dniu 6 listopada wieczorem do gmachu Wielkiego Teatru ZSRR na uroczyste posiedzenie Rady Moskiewskiej przybyli liczni mieszkańcy stolicy — robotnicy moskiewskich zakładów przemysłowych, wybitni uczeni, literaci i artyści, przedstawiciele organizacji partyjnych i społecznych, członkowie Rządu oraz deputowani do Rady Najwyższej ZSRR i do Rady Najwyższej RFSRR. Na posiedzeniu obecni byli również członkowie zagranicznych delegacji robotniczych, przybyli do Moskwy na uroczystości z okazji 35 rocznicy Rewolucji Październikowej.

Olbrzymia sala Wielkiego Teatru jest wspaniale oświetlona. Nad sceną widnieje transparent z napisem: „Niech żyje Wódz narodu radzieckiego, Wielki Stalin".

W głębi sali, na tle sztandarów, umieszczono portrety wielkich geniuszów ludzkości Włodzimierza Lenina i Józefa Stalina, przystrojone girlandami z żywych kwiatów. Pod portretami widnieją słowa: „Niech żyje 35 rocznica Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej", a z obu stron portretów pamiętne daty: „1917—1952".

O godzinie 7 wieczorem witany hucznymi, długo niemilknącymi oklaskami, w prezydium zajmuje miejsce Józef Stalin wraz ze swymi najbliższymi współpracownikami.

Wszyscy obecni powstają z miejsc. Brzmią okrzyki: **„Chwała Stalinowi!" „Niech żyje Stalin!".**

Uroczyste posiedzenie Rady Moskiewskiej, przedstawicieli organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej poświęcone 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej zagaił przewodniczący Rady Moskiewskiej Michał Jasnow. Referat na temat 35 rocznicy Rewolucji wygłosił zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR — Michał Pierwuchin. Referat był wielokrotnie przerywany oklaskami.

Ostatnie słowa referenta, który wzniósł okrzyki na cześć potężnego Związku Radzieckiego — trwałej ostoi pokoju, demokracji i socjalizmu, na cześć Partii Komunistycznej Związku Radzieckiego i na cześć Józefa Stalina, uczestnicy posiedzenia powitali gorącą owacją.

Posiedzenie zakończyło się odegraniem hymnu Związku Radzieckiego.

* * *

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS donosi, że z okazji 35 rocznicy utworzenia pierwszego na świecie państwa socjalistycznego na Placu Czerwonym w Moskwie odbyła się 7 listopada defilada oddziałów garnizonu moskiewskiego.

Jak zwykle w dniach wielkich uroczystości Plac Czerwony jest wspaniale udekorowany. Na gmachu wznoszącym się na przeciwko Mauzoleum Włodzimierza Lenina widnieją olbrzymie portrety założycieli Partii Komunistycznej i wodzów narodu radzieckiego Włodzimierza Lenina i Józefa Stalina oraz herb Związku Radzieckiego i herby 16 republik związkowych. Na czerwonych transparentach umieszczono słowa hasła Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego: „Pod sztandarem Lenina, pod przewodem Stalina naprzód do zwycięstwa komunizmu!" i innych haseł.

Tysiące gości zajmują trybuny wznoszące się wzdłuż murów Kremla. Na uroczystości obecni są przodownicy pracy przemysłu i rolnictwa, uczeni, pisarze i artyści, deputowani do Rad Najwyższych ZSRR i RFSRR oraz ministrowie. Wśród gości zajmują miejsca członkowie licznych delegacji zagranicznych, przybyłych z Polski, Czechosłowacji, Węgier, Bułgarii, Rumunii, Albanii, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Chin Ludowych, Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej, Mongolskiej Republiki Ludowej oraz z Francji, Anglii, Włoch, Austrii, Finlandii, Cejlonu, Nowej Zelandii, Burmy, Australii i innych krajów. Obecni są także członkowie korpusu dyplomatycznego i attaches wojskowi.

Na kilka minut przed rozpoczęciem defilady na trybunę wchodzi Józef Stalin w towarzystwie swych najbliższych współpracowników.

Wszyscy obecni na Placu Czerwonym witają wielkiego wodza entuzjastyczną owacją.

Defiladę wojskową odebrał Marszałek Związku Radzieckiego Timoszenko. W towarzystwie generała Artiemjewa, który dowodził defiladą, Marszałek Timoszenko przejechał przed frontem oddziałów wojskowych i złożył żołnierzom i oficerom oraz wszystkim obecnym na uroczystości życzenia z okazji święta Rewolucji, a następnie wygłosił przemówienie.

Przy dźwiękach melodii hymnu Związku Radzieckiego i przy akompaniamencie artyleryjskich salw honorowych rozpoczęła się defilada wojskowa.

Pierwsi przemaszerowali przez Plac Czerwony słuchacze Akademii Wojskowej im. Frunzego, a za nimi słuchacze innych wyższych uczelni wojskowych — artylerzyści, czołgiści, lotnicy i marynarze.

W zwartych szeregach przedefilowali uczniowie najstarszej radzieckiej Szkoły Oficerskiej im. Rady Najwyższej RFSRR, której wychowankowie już po raz sześćdziesiąty biorą udział w defiladach na Placu Czerwonym.

Przez plac przemaszerowują oddziały Wojsk Ochrony Pogranicza, a za nimi młodzi wychowankowie Szkół Wojskowych im. Suworowa i im. Nachimowa.

Następnie na plac wkraczają oddziały słynnej Tamańskiej Dywizji Gwardyjskiej, liczącej w swych szeregach 33 żołnierzy i oficerów, którym za odwagę na polu walki przyznano zaszczytne tytuły Bohaterów Związku Radzieckiego.

Przez Plac Czerwony przeciągają oddziały zmotoryzowanej piechoty i artylerii, oddziały artylerii przeciwlotniczej i przeciwpancernej, ciężkie działa i haubice oraz miotacze min — tzw. „katiusze". Defiladę zamyka dywizja pancerna.

Uczestnicy uroczystości witali gorąco oddziały wojsk radzieckich, stojących na straży pokoju i bezpieczeństwa wielkiego Kraju Rad.

Po zakończeniu defilady odbyła się wielka manifestacja ludności pracującej Moskwy.

W związku z Miesiącem Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej przybył do Warszawy 155-osobowy zespół Państwowego Dramatycznego Teatru im. Mossowieta, odznaczony Orderem Czerwonego Sztandaru Pracy.

Na Dworcu Głównym witali artystów radzieckich przedstawiciele Ministerstwa Kultury i Sztuki, Komitetu Współpracy Kulturalnej z Zagranicą, Centralnego Zarządu Teatrów i Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

NA ZDJĘCIU: W imieniu Zarządu Głównego TPPR oraz SPATIF-u powitał gości aktor i reżyser W. Krasnowiecki (od prawej).

Foto: CAF — St. Dąbrowiecki

Potężna manifestacja ludności Moskwy

MOSKWA (PAP). — W 35 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej przewinął się przez Plac Czerwony pochód około miliona mieszkańców Moskwy, manifestując jedność i zespolenie wokół Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego.

Świąteczny pochód ludu pracującego stolicy ZSRR rozpoczął się w południe. Na czele pochodu kroczyli najwybitniejsi stachanowcy z przedsiębiorstw stołecznych, znani uczeni i działacze kultury — przy sztandarze Moskwy ozdobionym orderem Lenina. Miasto otrzymało to wysokie odznaczenie przed pięciu laty w swą 800 rocznicę.

Świąteczna manifestacja zadokumentowała raz jeszcze pragnienie przyjaźni i pokoju między narodami ożywiające naród radziecki. Słowo „Pokój" widniało na tysiącach transparentów obok braterskich pozdrowień dla wszystkich narodów walczących przeciwko agresorom imperialistycznym i podżegaczom wojennym, o pokój, o demokrację, o socjalizm.

Witając Józefa Stalina oraz kierowników Partii i Rządu, idą następnie w zwartych szeregach sportowcy stołeczni — zdrowi, silni, odważni chłopcy i dziewczęta. Wznoszą oni okrzyk na cześć najlepszego przyjaciela młodzieży radzieckiej, Towarzysza Stalina. Potężne „Hurra" rozbrzmiewa przed murami Kremla.

Jednocześnie wkraczają na plac kolumny ludności pracującej dwunastu dzielnic Moskwy. Nad nimi widać morze sztandarów, portrety twórców państwa radzieckiego, Włodzimierza Lenina i Józefa Stalina, portrety kierowników Partii i Rządu, czerwone transparenty z płomiennymi hasłami Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Słychać nieustannie ze wszystkich krańców Placu Czerwonego entuzjastyczne okrzyki: „Chwała Stalinowi!"

Na wielu transparentach wypisane jest złotymi literami hasło „Robotnicy, chłopi, inteligencjo Związku Radzieckiego! Wykonamy pomyślnie zadania historyczne postawione przez XIX Zjazd Partii Komunistycznej! Wywalczymy nowe zwycięstwa w dziele budowy komunizmu!"

(Ciąg dalszy na str. 2)

A. Puzanow przewodniczącym Rady Ministrów RFSRR

MOSKWA (PAP). — Prezydium Rady Najwyższej RFSRR zwolniło B. Czernousowa z obowiązków przewodniczącego Rady Ministrów RFSRR.

Prezydium Rady Najwyższej RFSRR mianowało A. Puzanowa przewodniczącym Rady Ministrów RFSRR.

Artykuł premiera Józefa Cyrankiewicza na łamach dziennika „Izwiestia"

MOSKWA (PAP). — Na łamach dziennika „Izwiestia" ukazał się artykuł premiera Józefa Cyrankiewicza, poświęcony XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Dziś w numerze:

Przyjęcie w ambasadzie radzieckiej w 35 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej

WARSZAWA (PAP). W dniu 7 bm. w ambasadzie ZSRR w Warszawie odbyło się przyjęcie z okazji 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Gości witali małżonka ambasadora ZSRR pani Sobolew i charge d'affaires Zaikin.

Na przyjęcie przybył Prezydent Rzeczypospolitej Bolesław Bierut.

W przyjęciu wzięli udział: członkowie Biura Politycznego KC PZPR, członkowie Rady Państwa, członkowie Rządu z premierem Cyrankiewiczem na czele, generalicja z Marszałkiem Polski Rokossowskim na czele, członkowie KC PZPR, przedstawiciele naczelnych władz stronnictw politycznych, związków zawodowych i organizacji społecznych, przedstawiciele świata naukowego i kulturalnego oraz przodownicy pracy.

Na przyjęciu obecna była radziecka delegacja Wszechzwiązkowego Towarzystwa Łączności Kulturalnej z Zagranicą, przybyła do Polski na uroczystości Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej ze znakomitym pisarzem radzieckim Surkowem na czele oraz bawiący w Polsce zespół Państwowego Dramatycznego Teatru im. Mossowietu z kierownikiem artystycznym i głównym reżyserem tego teatru Zawadskim na czele.

W przyjęciu wzięli udział przedstawiciele korpusu dyplomatycznego akredytowanego w Warszawie.

Przyjęcie upłynęło w niezwykle serdecznym nastroju.

Komitet Centralny PZPR wydał przyjęcie na cześć budowniczych Pałacu Kultury i Nauki

WARSZAWA (PAP). Z okazji 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej wydał w dniu 6 bm. przyjęcie na cześć budowniczych Pałacu Kultury i Nauki.

Na przyjęcie przybył Przewodniczący KC PZPR Prezydent Bolesław Bierut. Obecni byli również członkowie Biura Politycznego i członkowie KC PZPR.

W przyjęciu wziął udział charge d'affaires ZSRR D. I. Zaikin.

Przyjęcie upłynęło w bardzo serdecznej atmosferze.

W czasie przyjęcia odbyły się występy Państwowego Ludowego Zespołu Pieśni i Tańca „Mazowsze" oraz Zespołu Pieśni i Tańca Domu Wojska Polskiego.

W dniu 35 rocznicy Rewolucji Październikowej załoga Krakowskich Zakładów Gumowych wykonała zadania 3 roku Planu 6-letniego

KRAKÓW (PAP). Z uczuciem szczególnej radości obchodziła załoga Krakowskich Zakładów Gumowych dzień 35 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej, gdyż w dniu tym wykonała ona całkowicie zadania 3 roku Planu 6-letniego. O sukcesie tym ogłoszono na wielkiej masówce z okazji rocznicy Rewolucji.

Telefonem z fabryk

(OD NASZYCH KORESPONDENTÓW)

Dział wagonowy ZNTK w ramach wart produkcyjnych w których bierze udział 986 pracowników, wykona ponad plan w listopadzie 7 obudów wagonów dla służby drogowej.

Oddział elektrotechniczny ZNTK w którym zaciągnęło warty produkcyjne 83 pracowników, dodatkowo wykona urządzenia elektryczne do ogrzewań stykowych i oporowych.

Oddział techniczno-obsługowy wykona dodatkowo dla działu parowozowni wyciąg do podnoszenia ciężarów przy remontach parowozów.

Dział zaworów wykona dodatkowo 80 kompletów do wagonów kolejowych. Warty produkcyjne zaciągnęło 76 pracowników.

Wiktor Grycza

* * *

Dzięki zwycięskiej realizacji zobowiązań podjętych dla uczczenia wyborów i XIX Zjazdu KPZR załoga Warsztatów Naprawczych Wagonów Stacji PKP Inowrocław - Rąbinek zameldowała w dniu 6 bm. o wykonaniu planu naprawy wagonów za rok 1952 z nadwyżką 6 wagonów.

Wykonując roczny plan produkcyjny na 55 dni przed terminem, załoga stacji PKP Inowrocław-Rąbinek zaoszczędziła 107.724 zł.

M. Ćwikła

W ramach czynu wyborczego brygada Konrada Skrzypnika z Parowozowni Bydgoszcz-Wschód — z działu naprawy wagonów dokonała naprawy 20 zderzaków oraz 30 sprzęgieł ponad plan.

Na cześć 35 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej członkowie tej brygady zaciągnęli wartę produkcyjną zobowiązując się do dnia 30 listopada br. dodatkowo przeprowadzić dwie rewizje maźnic.

NA ZDJĘCIU: Brygada Skrzypnika przy naprawie wagonów. Stoją od prawej: Alojzy Lamecki, Konrad Skrzypnik i Ignacy Drgas.

Foto „Gazeta Pom." — L. Staniszewski

Narody świata obchodzą 35 rocznicę WIELKIEGO PAŹDZIERNIKA

W niezwykle podniosłym nastroju obchodziły narody całego świata, wszyscy ludzie pokoju i postępu 35 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Ku potężnej i wspaniałej ojczyźnie narodów radzieckich zwracają się w dniu rocznicy Wielkiego Października serca i umysły setek milionów ludzi na całym świecie. Oto depesze z różnych krajów o obchodach rocznicy Rewolucji Październikowej:

Chiny

PEKIN (PAP). — Uroczyście obchodził naród chiński 35 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

W Pekinie odbyła się uroczysta akademia, na którą przybyli: Mao Tse - tung, Sun Czin - lin, Czu Teh, Czou En - lai i inni członkowie rządu oraz przywódcy Komunistycznej Partii Chin, stronnictw i organizacji demokratycznych, przedstawiciele Chińskiej Armii Ludowo - Wyzwoleńczej, członkowie korpusu dyplomatycznego i liczni goście.

Przemówienia poświęcone 35 rocznicy Rewolucji Październikowej wygłosili Sun Czin - lin i Czou En - lai.

Uroczyste obchody odbyły się również w Szanghaju i wielu innych miastach chińskich. W całym kraju rozpoczął się Festiwal Filmów Radzieckich.

Obchody 35 rocznicy Rewolucji Październikowej w Chinach przekształciły się w potężną manifestację przyjaźni łączącej naród chiński z narodami Związku Radzieckiego.

Czechosłowacja

PRAGA (PAP). — W sali Teatru Narodowego w Pradze odbyła się w przededniu święta październikowego premiera sztuki Borysa Ławreniewa pt. „Rozłam". Na premierze obecny był Prezydent Klement Gottwald, członkowie Rządu i KC Komunistycznej Partii Czechosłowacji.

Z całego kraju napływają meldunki o nowych sukcesach produkcyjnych, którymi masy pracujące powitały rocznicę Rewolucji Październikowej.

Rumunia

BUKARESZT (PAP). — Uroczyście i radośnie obchodził naród rumuński 35 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

W Bukareszcie odbyła się uroczysta akademia, na którą przybyli: premier rządu, sekretarz generalny KC Rumuńskiej Partii Robotniczej — Gh. Gheorghiu - Dej, przewodniczący Prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego — Petru Groza, sekretarz KC Rumuńskiej Partii Robotniczej, członkowie Rządu, przedstawiciele korpusu dyplomatycznego. Referat o 35 rocznicy Rewolucji Październikowej wygłosił sekretarz KC Rumuńskiej Partii Robotniczej — Konstantinescu. Wśród burzliwych i długotrwałych owacji uczestnicy akademii uchwalili tekst listu z pozdrowieniami do Stalina.

Bułgaria

SOFIA (PAP). — W sali Teatru Narodowego w Sofii odbyła się akademia poświęcona 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Uczestnicy akademii burzliwymi oklaskami powitali zajmujących miejsca za stołem prezydialnym przywódców Komunistycznej Partii Bułgarii i Rządu z Wyłko Czerwenkowem na czele. Do honorowego prezydium wybrano wśród entuzjastycznych owacji Komitet Centralny KPZR z Józefem Stalinem na czele. Przemówienie poświęcone historycznemu znaczeniu 35 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej wygłosił członek KC Komunistycznej Partii Bułgarii — Borys Taskow.

Węgry

BUDAPESZT (PAP). — W 35 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej miasta i wsie węgierskie przybrały odświętną szatę. W całym kraju odbyły się akademie. Centralna akademia, na którą przybył sekretarz generalny Węgierskiej Partii Pracujących i premier Rządu — Matyas Rakosi, odbyła się w Budapeszcie. Przemówienie poświęcone 35 rocznicy Rewolucji Październikowej wygłosił członek Biura Politycznego i sekretarz KC Węgierskiej Partii Pracujących — Imre Nagy. Uczestnicy akademii uchwalili jednomyślnie tekst depeszy z pozdrowieniami do Stalina.

W Budapeszcie otwarto wielką wystawę poświęconą osiągnięciom narodów radzieckich w budowie komunizmu.

Albania

TIRANA (PAP). W całej Albanii odbyły się uroczyste zebrania i akademie. Masy pracujące Albanii uroczyście obchodziły wielkie święto narodu radzieckiego i ludzi pracy na całym świecie.

Korea

PHENIAN (PAP). W Phenianie, Synczou, Anczou, Wonsanie, Hamhyn i w wielu innych miastach Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej odbyły się uroczyste akademie poświęcone 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. W Phenianie przemówienie poświęcone rocznicy Rewolucji wygłosił Pak Hen En.

NRD

BERLIN (PAP). W Berlinie odbyło się uroczyste posiedzenie Komitetu Centralnego Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności poświęcone 35 rocznicy Rewolucji Październikowej. W posiedzeniu wziął udział aktyw partyjny organizacji berlińskiej. Wśród długotrwałych oklasków w prezydium zajęli miejsca członkowie Biura Politycznego KC Partii z Wilhelmem Pieckiem, Otto Grotewohlem i Walterem Ulbrichtem na czele. Referat poświęcony rocznicy Rewolucji Październikowej wygłosił Wilhelm Pieck.

Indie

DELHI (PAP). W Indiach odbyły się liczne uroczystości z okazji 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Wielki wiec odbył się w Kalkucie. Uczestnicy wiecu podkreślili w uchwalonej rezolucji, że wzmogą walkę o demokrację, wolność i pokój, walkę przeciwko imperializmowi i wojnie.

Austria

WIEDEŃ (PAP). Społeczeństwo Austrii obchodziło szeroko 35 rocznicę Rewolucji Październikowej. W fabrykach i zakładach przemysłowych odbyły się uroczyste wiece i akademie.

Belgia

BRUKSELA (PAP). Społeczeństwo belgijskie obchodziło uroczyście rocznicę Rewolucji Październikowej. W Brukseli i innych miastach odbyły się akademie. W całym kraju rozpoczęły się obchody Miesiąca Przyjaźni Belgijsko-Radzieckiej.

Dania

KOPENHAGA (PAP). W Kopenhadze odbyła się uroczysta akademia, zorganizowana z okazji 35 rocznicy Rewolucji Październikowej przez Duńskie Towarzystwo Współpracy ze Związkiem Radzieckim. Referat o historycznym znaczeniu Rewolucji Październikowej wygłosił deputowany do parlamentu — Alfred Ensen.

Norwegia

OSLO (PAP). Postępowe koła społeczeństwa norweskiego obchodziły uroczyście 35 rocznicę Rewolucji Październikowej. W Oslo, Bergen, Narviku i w innych miastach odbyły się akademie. Ukazał się specjalny numer dziennika „Friheten", poświęcony rocznicy Rewolucji Październikowej. Dziennik opublikował artykuł przewodniczącego Komunistycznej Partii Norwegii Levliena pt. „Socjalizm oznacza pokój, demokrację, niezawisłość narodową i dobrobyt".

Finlandia

HELSINKI (PAP). W Helsinkach odbyła się uroczysta akademia zorganizowana przez towarzystwo „Finlandia — Związek Radziecki". Na akademię przybyli członkowie rządu, deputowani do parlamentu oraz przedstawiciele społeczeństwa. Obecni byli również przedstawiciele dyplomatyczni ZSRR, Chin i krajów demokracji ludowej. Referat poświęcony 35 rocznicy Rewolucji Październikowej wygłosił przewodniczący towarzystwa „Finlandia — ZSRR" — Sulvi-Kuliki Kilpi.

Uroczyste akademie odbyły się również w innych miastach.

* * *

Uroczyste obchody z okazji 35 rocznicy Rewolucji Październikowej odbyły się również w wielu innych krajach.

Uroczysta akademia w Bydgoszczy w XXXV rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej

Dnia 6 listopada 1952 r. w sali Teatru Ziemi Pomorskiej w Bydgoszczy odbyła się uroczysta akademia w XXXV rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, zorganizowana przez Komitety — Wojewódzki i Miejski Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.
NA ZDJĘCIU: Prezydium akademii. *Foto „Gazeta" — L. Staniszewski*

Uroczyste złożenie wieńców na Cmentarzu-Mauzoleum Żołnierzy Radzieckich

WARSZAWA (PAP). Dnia 7 bm. z okazji 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej społeczeństwo polskie oddało hołd bohaterskim żołnierzom Armii Radzieckiej, którzy w imię ideałów Wielkiego Października złożyli w ofierze swe życie, niosąc wolność i pokój naszemu narodowi.

Na Cmentarzu - Mauzoleum Żołnierzy Radzieckich i u stóp Pomnika Braterstwa Broni złożono wieńce.

Na Cmentarz-Mauzoleum przybywają liczne delegacje ludności stolicy ze sztandarami. Żołnierze Wojska Polskiego pełnią wartę honorową.

Rozlegają się werble. Orkiestra gra hymn Związku Radzieckiego. Kompania honorowa Wojska Polskiego prezentuje broń.

Wieniec od Prezydenta Bolesława Bieruta i Rady Państwa składa szef kancelarii cywilnej Prezydenta i kancelarii Rady Państwa minister Rybicki.

Od Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej wieniec składa delegacja KC z sekretarzem KC PZPR E. Ochabem na czele. Wieniec od Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej składają minister S. Dybowski i wiceminister S. Wierbłowski, od Wojska Polskiego szef Sztabu Generalnego WP, wiceminister Obrony Narodowej, gen. broni W. Korczyc.

Wieniec od ambasady Związku Radzieckiego składa charge d'affaires ZSRR D. I. Zaikin w otoczeniu członków ambasady.

Następne wieńce składają przedstawiciele dyplomatyczni państw zaprzyjaźnionych.

Kolejno wieńce składają przedstawiciele NKW ZSL, CK SD, KW PZPR, CRZZ, Zarządu Głównego ZMP, Stołecznej Rady Narodowej, Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej, Zarządu Głównego ZBoWiD, delegacje organizacji społecznych i zakładów pracy oraz młodzież.

Po chwili stopnie olbrzymiego obelisku nikną wśród dziesiątków wieńców, wiązanek i kwiatów.

Orkiestra gra polski hymn narodowy.

Wszyscy składający wieńce wpisują swe nazwiska do księgi pamiątkowej.

* * *

Plac dookoła Pomnika Braterstwa Broni wypełniły szczelnie tłumy ludności. Z lewej strony pomnika — kompania honorowa WP z pocztem sztandarowym. Po prawej stronie ustawiły się dziesiątki pocztów sztandarowych organizacji politycznych i społecznych.

Kompania honorowa prezentuje broń. Rozbrzmiewają dźwięki radzieckiego hymnu narodowego. Następnie wśród łoskotu werbli pierwszy wieniec od Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej składa zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR min. S. Matuszewski.

Wieniec od ambasady ZSRR składa I sekretarz P. Turpitko w otoczeniu pracowników ambasady.

W imieniu Wojska Polskiego wieniec złożył szef Głównego Zarządu Politycznego WP wiceminister Obrony Narodowej gen. bryg. K. Witaszewski.

Następnie podchodzą do stóp pomnika składając wieńce przedstawiciele NKW ZSL, CK SD, Stołecznej Rady Narodowej, KW PZPR, delegaci zakładów pracy, organizacji społecznych itp.

Liczne wieńce złożono także u stóp Pomnika Wdzięczności Armii Radzieckiej.

Z okazji 35 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej przedstawiciele społeczeństwa polskiego złożyli życzenia w ambasadzie ZSRR w Warszawie

WARSZAWA (PAP). Dnia 7 bm. z okazji XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej charge d'affaires ZSRR D. I. Zaikin przyjmował życzenia w gmachu ambasady radzieckiej w Warszawie.

Pierwsza złożyła życzenia delegacja Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej z sekretarzem KC PZPR — Z. Nowakiem na czele.

Następnie życzenia złożyły delegacje władz naczelnych Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i Stronnictwa Demokratycznego, przedstawiciele Centralnej Rady Związków Zawodowych, delegacja Prezydium Stołecznej Rady Narodowej i Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju.

W ciągu kilku godzin bez przerwy przybywały do ambasady liczne delegacje organizacji społecznych, warszawskich zakładów pracy i instytucji oraz młodzieży akademickiej i szkolnej, które złożyły na ręce charge d'affaires Zaikina gorące i serdeczne życzenia dla narodów Związku Radzieckiego

Ludzie pracy stolicy, wśród których znajdowali się m in. przedstawiciele bohaterskich budowniczych Warszawy z posłem na Sejm Józefem Markowem na czele, załogi Fabryki Samochodów Osobowych na Żeraniu ze swym dyrektorem, posłem na Sejm — Antonim Tracikiewiczem, w gorących słowach wyrażali wdzięczność narodom radzieckim za braterską pomoc okazywaną narodowi polskiemu w budowie podstaw socjalizmu.

Składając życzenia delegacje wręczyły przedstawicielom ambasady liczne wiązanki czerwonych kwiatów. Wiele delegacji złożyło również szereg upominków jak np. ręcznie haftowany portret Generalissimusa Józefa Stalina wykonany przez jedną z członkiń Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, model rudowęglowca „Jedność Robotnicza" — dar Polskiej Marynarki Handlowej, pamiątkowy egzemplarz „Nowych Dróg" — dar pracowników RSW „Prasa" i inne

Potężna manifestacja ludności Moskwy w XXXV rocznicę Wielkiego Października

(Dokończenie ze str. 1)

Barwne plakaty, transparenty, wykresy dają świadectwo wspaniałym wynikom pracy ludzi radzieckich, ich gotowości do walki o jak najrychlejsze przejście od socjalizmu do komunizmu. Załogi największych przedsiębiorstw Moskwy wykonały przedterminowo zobowiązania podjęte dla uczczenia Października. Przeważająca większość robotników moskiewskich wykonała już program roczny.

Na placu brzmią dziesiątki orkiestr, płyną w dal pieśni o szczęśliwym życiu ludzi radzieckich, o wielkiej Partii Komunistycznej, o Stalinie.

Wysoko nad kolumnami powiewa ogromny jedwabny sztandar z bojowym apelem Partii: „Pod sztandarem Lenina, pod przewodem Stalina — naprzód do zwycięstwa komunizmu!" Pod tym sztandarem idą radzieccy uczeni, członkowie Akademii, profesorowie, pracownicy licznych instytutów naukowych, których prace uzbrajają naukę i technikę w nowe metody badawcze, torują nowe drogi postępu technicznego i zgłębienia tajemnic przyrody. Wśród manifestantów idą studenci Uniwersytetu Moskiewskiego i innych wyższych uczelni stołecznych. Wysoko nad kolumnami unoszą się tarcze z makietami wydanych w Związku Radzieckim dzieł klasyków marksizmu — leninizmu — książek, z których miliony ludzi uczą się, jak należy żyć, pracować, walczyć o komunizm. Widać liczne makiety książki J. W. Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR" — nowej genialnej pracy, stanowiącej potężny oręż ideowy w walce o komunizm. Na plakatach widnieje tekst odkrytego przez J. W. Stalina podstawowego ekonomicznego prawa socjalizmu: zapewnienie maksymalnego zaspokojenia rosnących stale potrzeb materialnych i kulturalnych całego społeczeństwa w drodze nieprzerwanego wzrostu i doskonalenia produkcji socjalistycznej na bazie najwyższej techniki.

Tysiące plakatów wzywają masy pracujące Kraju Rad do spotęgowania ogólnonarodowego współzawodnictwa socjalistycznego o wykonanie i przekroczenie piątego planu pięcioletniego, który znów zamanifestuje przed całym światem wielką siłę życiową socjalizmu, zasadniczą wyższość socjalistycznego systemu gospodarki nad systemem kapitalistycznym.

Na plac przybywają coraz to nowe kolumny. Przechodzą robotnicy i inżynierowie olbrzymów przemysłu — Zakładów Samochodowych im. J. W. Stalina, fabryki łożysk kulkowych im. Ł. M. Kaganowicza, Zakładów „Dynamo" i innych przedsiębiorstw, a dalej pracownicy instytucji państwowych, artyści teatrów moskiewskich.

W kolumnie dzielnicy im. Kalinina widać m. in. wielki plakat, a na nim — postać W. I. Lenina na tle pierwszego państwowego planu elektryfikacji Kraju Rad. Na drugim plakacie — J. W. Stalin na tle wielkich budowli komunizmu.

W szeregach manifestantów znajdują się tysiące budowniczych, których wysiłek zmienia oblicze Moskwy. Idą budowniczowie gmachów wysokościowych, pięknych domów mieszkalnych, szkół, klubów.

Nad innymi kolumnami widać wzniesione wysoko wielkie kłosy pszenicy. Przechodzą właśnie pracownicy Ministerstwa Rolnictwa. Na transparencie widnieją słowa: „W 1952 roku globalne plony zboża wyniosły 8 miliardów pudów!"

O nowych wspaniałych perspektywach otwierających się przed krajem mówią tysiące plakatów z liczbami i cytatami zaczerpniętymi z dyrektyw XIX Zjazdu Partii w sprawie planu pięcioletniego.

Manifestanci witają serdecznie gości zagranicznych obecnych na Placu Czerwonym. Przesyłają oni braterskie pozdrowienia wszystkim narodom walczącym przeciwko agresorom imperialistycznym i podżegaczom do nowej wojny, w obronie pokoju, o demokrację, o socjalizm.

Ludność Moskwy wita po bratersku masy pracujące krajów demokracji ludowej budujące pomyślnie socjalizm. Przesyła ona pozdrowienia wielkiemu narodowi chińskiemu, który osiągnął nowe sukcesy w dziele budowy potężnego ludowo-demokratycznego państwa chińskiego. Nad kolumnami manifestantów widać portrety przewodniczącego Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej Mao Tse-tunga, premiera Czou En-laia, generalnego sekretarza KC Komunistycznej Partii Chin Liu Szao-tsi, zastępcy przewodniczącego Centralnego Rządu Ludowego Czu Teh. Nad pochodem widnieją też portrety Prezydenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Bolesława Bieruta i Prezesa Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Józefa Cyrankiewicza oraz przywódców krajów demokracji ludowej.

Manifestanci pozdrawiają naród niemiecki, walczący o zjednoczone, niezawisłe, demokratyczne i pokój miłujące Niemcy, o jak najrychlejsze zawarcie traktatu pokojowego w interesie narodu niemieckiego i w imię pokoju na całym świecie.

Mieszkańcy Moskwy przesyłają pozdrowienia bohaterskiemu narodowi koreańskiemu walczącemu mężnie o wolność i niezawisłość swej ojczyzny przeciwko obcym najeźdźcom.

Dalej nad kolumnami widnieje hasło: „Niech żyje przyjaźń narodów Anglii, Stanów Zjednoczonych i Związku Radzieckiego w ich walce o zapobieżenie wojnie i zapewnienie trwałego pokoju na całym świecie!"

Ze wszystkich krańców ogromnego placu słychać entuzjastyczne okrzyki na cześć Wielkiego Stalina, na cześć niewzruszonej przyjaźni narodów Kraju Rad, na cześć potężnego mocarstwa radzieckiego — ostoi pokoju na całym świecie.

Świąteczny pochód trwał blisko cztery godziny. Zamknęła go wielka kolumna sportowców. Nieśli oni olbrzymie litery tworzące łącznie słowa: „Naprzód do zwycięstwa komunizmu!"

Manifestacja październikowa nacechowana była radosnym nastrojem. Ludność pracująca Moskwy, wkraczając w trzydziesty szósty rok istnienia władzy radzieckiej, zademonstrowała swą gotowość i niezłomną wolę wykonania historycznych uchwał XIX Zjazdu KPZR, wykonania zadań piątej pięciolatki stalinowskiej, poświęcenia wszystkich sił sprawie budowy społeczeństwa komunistycznego.

Nota ZSRR do rządu USA

Utworzenie „obronnej strefy morskiej" wokół półwyspu koreańskiego przez USA — nowym aktem agresji na Dalekim Wschodzie

MOSKWA (PAP). Agencja TASS podaje:

Dnia 4 listopada ambasada ZSRR w Waszyngtonie skierowała do departamentu stanu USA notę treści następującej:

Z polecenia rządu radzieckiego ambasada Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich oświadcza co następuje:

Według doniesień prasy amerykańskiej, w dniu 27 września br. podano do wiadomości, że ministerstwo marynarki wojennej USA utworzyło dokoła półwyspu koreańskiego t. zw. obronną strefę morską, obejmującą koreańskie wody terytorialne i znaczne obszary otwartego morza, że strefa ta będzie podlegała dowódcy morskich sił zbrojnych USA na Dalekim Wschodzie oraz że każdy statek, wpływający do tej strefy, niezależnie od jego przynależności państwowej, zostanie zrewidowany.

Jak wiadomo, w związku z wprowadzeniem w lipcu 1950 r. przez rząd USA blokady morskiej wybrzeży koreańskich, rząd ZSRR w swej nocie z 6 lipca 1950 r. do rządu USA wskazał, iż wprowadzenie takiej blokady jest aktem agresji oraz że blokada ta jest tak samo niezgodna z zasadami Narodów Zjednoczonych, jak i cała interwencja zbrojna Stanów Zjednoczonych w Korei.

Utworzenie „obronnej strefy morskiej" jest w rzeczywistości rozszerzeniem bezprawnie wprowadzonej przez rząd USA w 1950 r. blokady morskiej wybrzeża koreańskiego, a więc jest nowym aktem agresji na Dalekim Wschodzie, co raz jeszcze świadczy o tym, że rząd Stanów Zjednoczonych nie tylko nie dąży do położenia kresu wojnie w Korei, lecz kroczy drogą nowych aktów agresji. Utworzenie takiej strefy jest naruszeniem wolności żeglugi handlowej po otwartym morzu, a tym samym — naruszeniem praw Związku Radzieckiego i innych państw.

Rząd radziecki uważa utworzenie przez rząd USA t. zw. obronnej strefy morskiej wokół Korei za bezprawne i obciąża rząd USA całkowitą odpowiedzialnością za następstwa tego nowego aktu agresywnego oraz za szkody, które mogą być wyrządzone interesom Związku Radzieckiego.

Otwarcie linii tramwajowej Kraków — Nowa Huta

KRAKÓW (PAP). W 35 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej otwarta została 7,5-kilometrowa linia tramwajowa Kraków — Nowa Huta.

—o—

Wyniki wyborów w USA

NOWY JORK (PAP). Prasa donosi, że zakończono obliczanie głosów w 146.361 obwodach wyborczych. Na kandydaturę gen. Eisenhowera padło 55 proc. oddanych głosów.

Gospodarcze zagadnienia XIX Zjazdu KPZR i ich znaczenie dla Polski

Referat sekretarza KC PZPR FRANCISZKA MAZURA wygłoszony w dniu 4 bm. w Warszawie na naradzie poświęconej sprawozdaniu delegacji KC PZPR na XIX Zjazd KPZR

TOWARZYSZE!

Miliony prostych ludzi na całym świecie — ludzi pragnących pokoju i sprawiedliwości społecznej — w czasie trwania XIX Zjazdu czuły i rozumiały, że w Moskwie, na Kremlu, mówi się o ich własnych sprawach, że wynik obrad Wielkiej Partii Lenina i Stalina będzie posiadał decydujący wpływ na ich własne losy. Dlatego też na XIX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego skierowane były oczy robotników, chłopów i wszystkich postępowych ludzi świata.

Wspaniały rozwój Związku Radzieckiego — świadectwem wyższości ustroju socjalistycznego nad kapitalistycznym

TOWARZYSZE!

Związek Radziecki stał się nadzieją wybawienia dla uciskanych i wyzyskiwanych całego świata.

Lenin i Stalin stale uczyli klasę robotniczą, masy pracujące ZSRR, że ich wielkie socjalistyczne budownictwo — to wypełnienie obowiązków wobec międzynarodowego proletariatu.

Towarzysz Stalin w swym przemówieniu do działaczy gospodarczych w roku 1931 powiedział:

„Musimy posuwać się naprzód, tak, aby klasa robotnicza całego świata patrząc na nas mogła powiedzieć: Oto mój czołowy oddział, oto moja brygada szturmowa".

Narody Związku Radzieckiego z honorem wywiązały się z tego obowiązku.

Wspaniały rozwój Związku Radzieckiego, jego potężne dotychczasowe osiągnięcia, olbrzymie plany rozbudowy, ujęte w dyrektywach, uchwalonych przez XIX Zjazd, sam przebieg Zjazdu — to świadectwo wyższości ustroju socjalistycznego nad kapitalistycznym, to żywy, konkretny dowód, że istnieje wyjście z kryzysów, bezrobocia, nędzy, trapiących masy pracujące krajów kapitalistycznych.

Wzrost potęgi gospodarczej Związku Radzieckiego, wzrost dobrobytu i kultury narodów radzieckich — to wzmocnienie sił światowego obozu postępu, to rękojmia umocnienia pokoju na świecie.

Szczególnie dobitnie zdaje sobie z tego sprawę naród polski. Przecież to wszechstronna, bezinteresowna pomoc Związku Radzieckiego pozwala nam rozbudowywać w niesłychanie szybkim tempie gospodarkę narodową Polski, przezwyciężać wiekowe zacofanie kraju.

Zwycięstwa Związku Radzieckiego są naszymi zwycięstwami, osiągnięcia ludzi radzieckich są naszymi osiągnięciami, a radziecka nauka i technika jest dla nas ogromną pomocą w naszym marszu naprzód.

Wiedzą o tym dobrze budowniczowie Nowej Huty, Żerania i innych naszych budowli socjalizmu, wznoszący swe wspaniałe zakłady w oparciu o radziecką technikę.

Wiedzą o tym dobrze nasi uczeni, korzystający szeroko w swych badaniach ze wspaniałych zdobyczy nauki radzieckiej.

Robotników, ludzi pracy całego świata, raduje głęboko coraz to nowe, coraz większe i coraz wspanialsze osiągnięcia Kraju Rad.

W swej genialnej pracy „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR" opublikowanej w przededniu XIX Zjazdu Towarzysz Stalin opracował i rozwinął marksistowską naukę o drogach budownictwa komunizmu. Praca ta uzmysłowiła nam wszystkim ze szczególną dobitnością głęboką przepaść, jaka dzieli świat socjalizmu — świat stałego rozwoju techniki, stałego wzrostu produkcji, stałego wzrostu dobrobytu wszystkich ludzi pracy — od świata kapitalistycznego, którym rządzi prawo zwierzęcej pogoni za maksymalnym zyskiem, świata rozdzieranego przez przeciwieństwa wewnętrzne, świata imperialistów, knujących nowe zbrodnie wojenne.

Ta nowa praca Towarzysza Stalina stała się już dzisiaj potężną bronią w ręku wielu milionów ludzi pracy na całym świecie.

Jak już powiedział towarzysz Bierut — genialne wskazania Towarzysza Stalina zawarte w jego pracach nadawały kierunek obradom XIX Zjazdu KPZR.

W swym historycznym przemówieniu 9 lutego 1946 r. Towarzysz Stalin postawił przed narodem radzieckim zadanie zwiększenia poziomu produkcji przemysłowej trzykrotnie w stosunku do poziomu przedwojennego, osiągnięcia 50 mln ton wytopu surówki, stali — 60 milionów ton, węgla 500 milionów ton, ropy naftowej — 60 mln. ton.

„Tylko pod tym warunkiem można uważać — mówił Towarzysz Stalin — że nasza ojczyzna będzie zabezpieczona przed wszelkimi niespodziankami. Na wykonanie tego trzeba będzie chyba trzech nowych pięciolatek, jeżeli nie więcej. Lecz dzieła tego można dokonać i my musimy go dokonać".

Olbrzymi entuzjazm mas pracujących Związku Radzieckiego, który znalazł swój wyraz w potężnym rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy, pozwolił znacznie skrócić czas potrzebny do wykonania tych zadań.

Mimo, że wojna zahamowała rozwój przemysłu Związku Radzieckiego na 8—9 lat tj. prawie na dwie pięciolatki, produkcja przemysłu ZSRR w 1951 roku była blisko 13 razy większa niż w 1929 r., podczas gdy w analogicznym okresie produkcja przemysłowa w USA wzrosła tylko dwukrotnie, w Anglii o 60 proc., we Włoszech o 34 proc., we Francji tylko o 4 proc.

Wskazuje to, że stosunek potencjału przemysłowego ZSRR do potencjału krajów kapitalistycznych zmienia się coraz bardziej na korzyść Związku Radzieckiego.

Dalszy olbrzymi wzrost produkcji przemysłowej, dobrobytu i kultury narodu radzieckiego w założeniach nowego planu pięcioletniego

Dyrektywy nowego planu pięcioletniego, uchwalone na XIX Zjeździe KPZR zakładają nowy olbrzymi wzrost produkcji przemysłowej. Ustalają one, że produkcja ta w roku 1955 będzie w przybliżeniu o 70 proc. wyższa od produkcji roku 1950. Oznacza to, że wzrośnie ona trzykrotnie w porównaniu z rokiem 1940.

Rozwój socjalistycznej produkcji podporządkowany jest podstawowemu celowi społeczeństwa socjalistycznego: zapewnienia maksymalnego zaspokojenia stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb całego społeczeństwa.

Budując nowe zakłady o wysokim poziomie technicznym, podnosząc poziom techniczny i poziom organizacji pracy starych zakładów — Związek Radziecki stwarza możliwości stałego wzrostu wydajności pracy, stałego zmniejszania kosztów własnych, stałego i coraz szybszego wzrostu produkcji, i zapewnia coraz pełniejsze zaspokojenie potrzeb społeczeństwa, osiągnięcie takiego poziomu produkcji na głowę ludności, przy którym w warunkach ustroju socjalistycznego już coraz wyraźniej staje się widoczna perspektywa przejścia do komunizmu.

Wzrost dobrobytu i kultury narodu radzieckiego, jak świadczą o tym dobitnie przykłady ostatnich lat, staje się sam z kolei czynnikiem oddziaływującym na dalszy potężny wzrost socjalistycznej produkcji, na dalsze podniesienie wydajności pracy.

Dyrektywy XIX Zjazdu KPZR w sprawie planu pięcioletniego, ustalają przeciętne roczne tempo wzrostu całej globalnej produkcji przemysłowej w przybliżeniu na 12 proc. przy czym tempo wzrostu produkcji środków produkcji (grupy „A") na 13 procent, a produkcji artykułów konsumcyjnych (grupy „B") na 11 procent.

Szybszy rozwój produkcji środków produkcji jest nierozerwalnie związany z realizacją obiektywnego prawa planowego, proporcjonalnego rozwoju oraz z realizacją podstawowego prawa ekonomicznego socjalizmu, które określa Towarzysz Stalin — jako

„zapewnienie maksymalnego zaspokojenia stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb całego społeczeństwa, w drodze nieprzerwanego wzrostu i doskonalenia produkcji socjalistycznej na bazie najwyższej techniki".

W swej pracy pt. „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR", Towarzysz Stalin pisze:

„A co to znaczy zrezygnować z prymatu produkcji środków produkcji? Znaczy to zlikwidować możność nieustannego rozwoju naszej gospodarki narodowej, albowiem nie można realizować nieprzerwanego wzrostu gospodarki narodowej, nie przestrzegając jednocześnie prymatu produkcji środków produkcji".

Wzrost produkcji środków produkcji w piątej pięciolatce znajduje swój wyraz w olbrzymim wzroście produkcji hutnictwa, energetyki, wzroście produkcji przemysłów decydujących o rozwoju bazy paliwnej, wreszcie w olbrzymim wzroście przemysłu maszynowego, chemicznego i przemysłu materiałów budowlanych.

„Podstawą rozwoju przemysłu i całej gospodarki narodowej jest hutnictwo" — mówił na Zjeździe przewodniczący Państwowej Komisji Planowania towarzysz Saburow.

Dlatego też dyrektywy w sprawie planu pięcioletniego ustalają zwiększenie wytopu surówki w stosunku do roku 1950 w przybliżeniu o 76 proc., stali o 62 proc., a produkcji wyrobów walcowanych — o 64 proc. O ogromie tych cyfr świadczy fakt, że np. sam przyrost produkcji wyrobów walcowanych przewyższy całą radziecką produkcję tych wyrobów z roku 1940.

W ciągu ostatnich lat hutnictwo radzieckie zrobiło już potężny krok naprzód w porównaniu z okresem przed wojennym. Tow. Malenkow na Zjeździe wskazał, że w ciągu ostatnich trzech lat — 1949—1951, przyrost wytopu surówki wynosił 8 milionów ton, przyrost wytopu stali — 13 milionów ton i przyrost produkcji wyrobów walcowanych — 10 milionów ton. Dla osiągnięcia takiego przyrostu w latach przedwojennych trzeba było zużyć zamiast wspomnianych 3 lat, w zakresie wytopu surówki 8 lat, stali — 9 lat, w produkcji wyrobów walcowanych — 12 lat.

Jeszcze szybciej niż hutnictwo żelaza i stali zwiększy się w ciągu piątej pięciolatki produkcja hutnictwa metali nieżelaznych: miedzi — o 90 proc., ołowiu — 2,7 raza, aluminium — 2,6 raza, cynku — 2,5 raza itd.

Bardzo ważnym warunkiem realizacji nakreślonego tempa rozwoju produkcji i postępu technicznego we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej jest dalsza elektryfikacja kraju.

Plan stawia zadanie powiększenia produkcji energii elektrycznej w przybliżeniu o 80 proc., czyli zakłada tu tempo przewyższające ogólne tempo wzrostu produkcji przemysłowej. Umożliwia to dalsze podniesienie poziomu elektryfikacji przemysłu, pozwala na znaczne rozszerzenie zastosowania energii elektrycznej w rolnictwie i dalszy rozwój elektryfikacji transportu.

Przyrost produkcji energii elektrycznej w ciągu ostatnich trzech lat (1949 — 1951) wyniósł 37 miliardów kwh. W latach przedwojennych na osiągnięcie takiego przyrostu trzeba było 9 lat.

Paliwo, jak wiadomo, ma kluczowe znaczenie dla rozwoju gospodarki narodowej. Już w roku 1952 wydobycie ropy naftowej dojdzie do 47 milionów ton, czyli będzie przeszło o połowę większe aniżeli w r. 1940. Wydobycie węgla zaś osiągnie 300 milionów ton, tj. o przeszło 80 proc. więcej, aniżeli w roku 1940. W ciągu pięciolatki produkcja ropy naftowej wzrośnie w przybliżeniu o 85 proc., a węgla — o 43 proc.

Zakłady przemysłu maszynowego dostarczają sprzętu dla nowych fabryk, dla renowacji starych zakładów przemysłowych, dla transportu i rolnictwa. Dlatego produkcja tego przemysłu musi rosnąć szybciej aniżeli produkcja innych gałęzi przemysłu. Tej stalinowskiej zasady przestrzega ściśle nowy plan pięcioletni. Produkcja przemysłu maszynowego w ciągu pięciolatki wzrośnie dwukrotnie, w tym produkcja turbin parowych i hydraulicznych wzrośnie w porównaniu z czwartą pięciolatką w przybliżeniu 4,3 raza, urządzeń dla walcowni — 2,8 raza, aparatury dla przemysłu naftowego — 5,2 raza. Olbrzymi rozwój przemysłu budowy maszyn odzwierciedla, równolegle z olbrzymim rozmachem elektryfikacji, zasadniczą drogę budowy materialno-technicznej bazy komunizmu.

Stwarza to przesłanki dla nowego wielkiego wzrostu wydajności pracy, podstawowego warunku coraz pełniejszego zaspokojenia rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb społeczeństwa socjalistycznego i stopniowego przechodzenia do komunizmu.

Ustrój socjalistyczny dąży do tego, aby uczynić pracę robotnika coraz bardziej wydajną i coraz lżejszą, aby ciężki fizyczny trud zastąpić pracą maszyny, kierowanej przez robotnika.

W swojej pracy „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR" Towarzysz Stalin wskazał:

„...nigdzie tak chętnie nie stosuje się maszyn jak w ZSRR, ponieważ maszyny oszczędzają pracy **społeczeństwu i czynią pracę robotników lżejszą a wobec tego, że w Związku Radzieckim nie ma bezrobocia, robotnicy z wielką ochotą, używają maszyn w gospodarce narodowej."**

Dlatego też produkcja wielkich i ciężkich obrabiarek w 1951 roku zwiększyła się w porównaniu z 1940 rokiem 8,1 raza, zaś produkcja obrabiarek wysokoprecyzyjnych — kilkadziesiąt razy.

W latach piątej pięciolatki nastąpi dalszy poważny rozwój przemysłu budowy maszyn — produkcja obrabiarek wzrośnie w porównaniu z czwartą pięciolatką, jeśli idzie o wielkie obrabiarki, w przybliżeniu 3,6 raza, a produkcja obrabiarek wysokoprecyzyjnych — 4 razy.

Ten potężny rozwój przemysłu ciężkiego, produkującego środki produkcji, stwarza podstawy i zapewnia stały wzrost dobrobytu ludzi radzieckich i wzrost ich zaopatrzenia w artykuły konsumcyjne.

Piąta pięciolatka powinna zapewnić na bazie rozwoju przemysłu ciężkiego i rolnictwa szybkie tempo wzrostu produkcji artykułów masowego spożycia. Zasoby surowców rolniczych umożliwią zwiększenie w ciągu pięciolecia produkcji przemysłu lekkiego i spożywczego co najmniej o 70 proc. Przy tym produkcja tkanin bawełnianych zwiększy się w roku 1955 w porównaniu z rokiem 1950 w przybliżeniu o 61 proc., tkanin wełnianych — o 54 proc., obuwia skórzanego — o 55 proc., mięsa — o 92 proc., połowy ryb zwiększą się o 58 proc., produkcja cukru — o 78 proc., tłuszczów zwierzęcych — o 72 proc., tłuszczów roślinnych — o 77 proc., konserw — 2,1 raza.

Stawiając wielkie zadania w dziedzinie zwiększenia produkcji przemysłowej XIX Zjazd KPZR zwrócił **szczególną uwagę na konieczność zwiększenia wysiłków w kierunku przeprowadzenia oszczędności.**

Rozwój gospodarki narodowej ZSRR odbywa się w drodze wykorzystania własnych zasobów wewnętrznych. Stąd też oszczędność występuje jako doniosły warunek stworzenia wewnętrzno - gospodarczej akumulacji.

„Reżim oszczędności — mówił na Zjeździe towarzysz Malenkow — jako metoda socjalistycznego gospodarowania, odegrał wielką rolę w dziele uprzemysłowienia kraju. Obecnie, kiedy w kraju naszym następuje nowy, potężny wzrost gospodarki narodowej, a jednocześnie dokonuje się systematycznej zniżki cen towarów masowego spożycia, reżim oszczędności nabiera jeszcze większego znaczenia".

Oszczędność i wydajność pracy stają się doniosłym czynnikiem wzrostu produkcji.

W okresie od 1940—1951 roku wydajność pracy w przemyśle wzrosła o 50 proc., przy czym 70 proc. przyrostu produkcji przemysłu uzyskano w tym okresie dzięki podniesieniu wydajności pracy.

By zrealizować zadanie ogólnego podniesienia wydajności pracy, dyrektywy piątego planu pięcioletniego zwracają szczególną uwagę na **rekonstrukcję starych fabryk.**

Szczególną uwagę zwrócono na Zjeździe na zwiększenie wykorzystania zdolności produkcyjnych istniejących przedsiębiorstw. Tak np. w hutnictwie równolegle z przewidywanymi inwestycjami, które mają zwiększyć zdolności produkcyjne wielkich pieców o 32 proc. w stosunku do 4 pięciolatki, około 30 proc. całego przewidzianego przyrostu wytopu surówki wyprodukowane będzie dzięki lepszemu wykorzystaniu istniejących wielkich pieców.

W przemyśle węglowym pięciolatka przewiduje wzrost wydobycia węgla o 43 proc., przy czym około 25 proc. przyrostu winno być osiągnięte przez lepszą eksploatację istniejących kopalń.

Szczególną uwagę zwrócono na oszczędności w budownictwie, gdzie dotąd w niezadowalającym stopniu wykorzystuje się środki mechanizacji, wydajność pracy jest jeszcze niska, a materiały — zużywane często w sposób rozrzutny.

Wielu towarzyszy podkreślało na Zjeździe, że działacze gospodarczy muszą zwracać o wiele więcej uwagi na zagadnienia ekonomiczno - finansowe, umiejętnie łączyć zagadnienia rozwoju techniki i organizacji pracy z zagadnieniami finansowo - gospodarczymi. Kierownik przedsiębiorstwa lub resortu gospodarczego musi zdawać sobie sprawę, jak prawo wartości oddziaływuje na pracę jego przedsiębiorstwa lub resortu. Tylko wtedy będzie on doceniał i umiał uwzględnić w swej działalności zagadnienia takie, jak sprawa rozrachunku gospodarczego i rentowności przedsiębiorstw, sprawa kosztów własnych, sprawa cen itp.

„Zło polega na tym — uczy Towarzysz Stalin — **że nasi działacze gospodarczy i planiści, z nielicznymi wyjątkami, źle są zaznajomieni z działaniem prawa wartości, nie studiują tego działania i nie umieją go uwzględnić w swych obliczeniach".**

Aby zrealizować zadania nowego planu trzeba podnieść na wyższy poziom samą pracę planowania, pracę planistów gospodarczych. Aby wykonać zadania planu, trzeba zapewnić właściwe proporcje rozwoju poszczególnych gałęzi przemysłu, trzeba umieć wykrywać i wykorzystywać dotąd utajone rezerwy wewnętrzne przemysłu. Po to zaś trzeba umieć lepiej niż dotąd opracowywać i posługiwać się takimi ekonomicznymi wskaźnikami planu, jak wydajność pracy, normy zużycia materiałów, wydatków administracyjnych i wiele innych.

Wnioski dla nas

Plan piątej pięciolatki ZSRR ma ogromne znaczenie dla naszego kraju. Wytyczne tego planu dają nam obraz zdobyczy socjalizmu, wspaniałych osiągnięć drogi, na jaką wkroczył także nasz naród. Stanowią one dla nas jednocześnie niewyczerpane źródło doświadczeń i nauk w walce o realizację bieżących zadań Planu Sześcioletniego i zbudowanie nowego długofalowego planu gospodarki narodowej, o którym mówi program Frontu Narodowego.

Dotychczasowa realizacja Planu Sześcioletniego w zasadzie przebiega zgodnie z jego założeniami, a nawet je wyprzedza, jednak w praktyce wykonania mamy sporo braków i niedociągnięć.

I tak, nasza energetyka, mimo jej poważnego rozwoju, nie nadąża jeszcze za szybkim rozwojem gospodarki narodowej, a tym samym za wzrostem zapotrzebowania przemysłu na energię elektryczną.

Jak wiadomo nasze hutnictwo żelazne w roku bieżącym pomimo znacznego wzrostu w stosunku do roku ubiegłego, nie wykonuje planów produkcyjnych w podstawowych asortymentach.

Nasz przemysł maszynowy zbyt powoli opanowuje produkcję nowych maszyn i urządzeń potrzebnych dla rozbudowy podstawowych gałęzi przemysłu, a w szczególności hutnictwa, energetyki i chemii i dla osiągnięcia szybkiego postępu w rolnictwie.

Wielu naszych działaczy gospodarczych widzi możliwości rozszerzenia produkcji tylko w nowych inwestycjach. Chodzi natomiast o to, aby prowadząc wielkie budownictwo inwestycyjne równocześnie wykrywać nie wykorzystane rezerwy produkcyjne w istniejących zakładach, uruchamiać te rezerwy przy pomocy lepszej organizacji pracy, małej mechanizacji — wymagających często niewielkich wydatków — i przekształcać te rezerwy w potężne źródło rozwoju gospodarki narodowej.

Wykorzystanie zdolności produkcyjnych w ZSRR jest bez porównania wyższe niż u nas.

Gdybyśmy na przykład w przemyśle hutniczym drogą rekonstrukcji i modernizacji urządzeń, lepszej organizacji pracy i podniesienia kwalifikacji naszych kadr, potrafili znacznie przybliżyć się do wskaźników osiąganych przez hutnictwo radzieckie — moglibyśmy otrzymać z istniejących pieców dodatkowo bardzo znaczne ilości surówki.

Znacznie podniosłaby się w hutnictwie produkcja stali, gdyby wszystkie stalownie dźwignęły się do poziomu stalowni huty „Kościuszko", która osiągnęła wydajność z metra sześciennego pieca ponad 30 proc. wyższą od przeciętnej wydajności naszych stalowni.

Naszym zadaniem jest szybciej przyswajać sobie przodującą radziecką technikę

Nasi budowniczowie skarżą się na niedostateczną ilość sprzętu budowlanego na wielkich placach budowy. Równocześnie sprzęt, który posiadamy, jest bardzo źle wykorzystany. Na przykład: Najwyższa wydajność koparki z łyżką o pojemności pół tony wynosi u nas 150 ton ziemi dziennie. Przy budowie Pałacu Kultury i Nauki obsługa radziecka, pracując tą samą maszyną dzięki wyższej zmianowości i lepszej organizacji pracy osiąga wydajność dzienną 500 ton ziemi.

Już na VII Plenum KC PZPR Towarzysz Bierut wskazywał na niewykorzystanie mocy produkcyjnej i dał nam zadanie mówiąc:

„Należy skończyć z takim stanem rzeczy, gdy istniejące moce produkcyjne nie są wykorzystywane. Należy postawić sobie za zadanie możliwie najpełniejsze wykorzystanie istniejących mocy produkcyjnych".

Nasze współzawodnictwo socjalistyczne objęło wiele setek tysięcy robotników i przyczyniło się poważnie do wykonania planów gospodarczych wielu gałęzi produkcji. Cechuje je jednak dotąd kampanijność i brak ciągłości. Zobowiązania we współzawodnictwie podejmuje się u nas wciąż jeszcze przeważnie od rocznicy do rocznicy, od „święta" do „święta" zamiast rozwijać współzawodnictwo jako ruch stały i ciągły, związany nierozerwalnie z codzienną walką o plan. Tylko tym można tłumaczyć fakt, że mamy zakłady o dużym odsetku uczestników współzawodnictwa socjalistycznego, które mimo to nie wypełniają swych planów produkcyjnych.

Zagadnieniem pierwszej wagi jest dla naszego przemysłu podniesienie jakości produkcji.

Nasi konsumenci mają słuszne wymagania i słuszne pretensje w stosunku do wielu gałęzi przemysłu lekkiego. Powszechnie wiadomo, jak poważny jest odsetek braków w produkcji naszego przemysłu konfekcyjnego, czy przemysłu obuwia gumowego. Niektóre fabryki tych gałęzi przemysłu po prostu marnują wysokojakościowe nieraz materiały.

Walka o poprawę jakości produkcji winna stać się centralnym zagadnieniem w całym naszym przemyśle. Nie powinniśmy tolerować brakoróbstwa i niskich jakości produkcji przemysłu socjalistycznego.

Nie wszędzie istnieją u nas normy rozchodu surowców i materiałów, a ustalone normy są często naruszane.

Nasze elektrownie zużywają około 200 gramów węgla więcej na wyprodukowanie 1 kilowato-godziny niż elektrownie Związku Radzieckiego, znaczy to, że gdybyśmy, przez modernizację urządzeń kotłowych i lepszą gospodarkę cieplną zbliżyli się do radzieckich wskaźników w tej dziedzinie, pozwoliłoby to nam zmniejszyć rozchód węgla **o około 2 miliony ton rocznie.**

Marnotrawstwo energii elektrycznej jest jedną z podstawowych przyczyn jej niedoboru. Zużycie energii elektrycznej w naszym przemyśle na jednostkę produkcji — na tonę węgla, stali lub cementu — znacznie przekracza wskaźniki radzieckie.

Gdybyśmy w zużyciu energii elektrycznej osiągnęli wskaźniki radzieckie, wydobylibyśmy rezerwy równe mocy kilku dużych elektrowni.

Gdybyśmy dla przykładu potrafili przybliżyć się do radzieckiego wskaźnika zużycia koksu na wyprodukowanie tony surówki, zaoszczędzilibyśmy w jednym roku około 400 tysięcy ton koksu.

Mamy w naszej gospodarce szereg jaskrawych przejawów marnotrawstwa. Np. w Krakowskich Zakładach Sodowych średnie zużycie amoniaku na 1 tonę sody surowej wzrosło w bieżącym roku w stosunku do roku ubiegłego o przeszło 30 proc. na skutek osłabienia dyscypliny technologicznej i niewłaściwego montażu nowozainstalowanych aparatów produkcyjnych.

Szczególnie źle realizuje się system oszczędności w budownictwie. Na przykład straty cegły, spowodowane niszczeniem jej w czasie załadunku, wyładunku, transportu, niszczeniem jej na placach budowy, wynoszą miliony sztuk rocznie, z których można by wybudować wiele tysięcy tak brakujących nam izb.

Krytyczna analiza naszej działalności w świetle materiałów XIX Zjazdu wskaże na wiele innych jeszcze braków i niedociągnięć i wskaże drogi ich usunięcia oraz zbliżenia się do radzieckiego poziomu i radzieckich metod pracy.

Krytyka i samokrytyka, stosowana codziennie i bezwzględnie winna dopomóc nam w wykrywaniu naszych braków, a tym samym do wydobycia nowych rezerw i nowych możliwości.

Na szczególną uwagę zasługuje kontrola wykonania — sprawa niezwykle mocno podkreślana na XIX Zjeździe, a szczególnie zaniedbana u nas.

Wydaje się u nas niejednokrotnie całkiem dobre i słuszne instrukcje, przyjmuje się dobre i słuszne uchwały. Ale cóż z tych uchwał i instrukcji, kiedy często nikt potem nie interesuje się ich dalszymi losami, nie kontroluje, czy zostały one wykonane? — Rzecz jasna, że takie papierowe instrukcje i uchwały nie przynoszą żadnego pożytku.

TOWARZYSZE!

Nie bacząc na wiele jeszcze braków nasza gospodarka narodowa, przemysł, technika posiadają wspaniałe osiągnięcia.

Jesteśmy w toku wykonywania porywających swoim rozmachem zadań produkcyjnych i technicznych w naszym kraju.

Nasi działacze gospodarczy, nasz aktyw partyjny nie zawsze nawet zdaje sobie sprawę z gigantycznych przemian, jakie dokonują się w naszym przemyśle i technice, często nie nadążają za tymi przemianami.

Koparki i żurawie wieżowe na naszych placach budowy, kombajny i ładowarki różnego typu w kopalniach, piec B w hucie „Kościuszko" i zgniatacz w hucie „Bobrek", produkcja syntetycznych paliw, włókien sztucznych, penicyliny, statki z polskich stoczni, nasze „Warszawy", „Lubliny", „Stary" — wszystko to świadczy o rewolucji w technice. Wszystko to oznacza odchodzenie od ciężkiej, mało wydajnej pracy od łopaty od prymitywu do nowej techniki, do mechanizacji i automatyzacji.

Tę nową technikę, tę nową wspaniałą rzeczywistość i imponującą perspektywę postępu technicznego zawdzięczamy sojuszowi, przyjaźni z Krajem Rad.

Radzieckie dostawy, radzieckie projekty, dokumentacja, licencje, literatura radziecka — oto codzienny realny wyraz tej przyjaźni.

Naszym zadaniem jest szybciej opanować nową technikę, szybciej przyswajać sobie przodujące radzieckie doświadczenia, szerzej, wszechstronniej, śmielej korzystać z pomocy radzieckiej, wzbogacać swoją wiedzę, szybciej podążać za kroczącym naprzód Wielkim Związkiem Radzieckim.

Zadania w dziedzinie rolnictwa

Ustalone przez dyrektywy tempo rozwoju rolnictwa i zwiększenia produkcji rolnej zapewnia szybki i odpowiedni do potrzeb społeczeństwa rozwój rolnictwa, zapewnia osiągnięcie między rolnictwem a przemysłem nowych proporcji, zgodnych z potrzebami gospodarki narodowej.

Wieś radziecka dzięki gospodarce zespołowej stała się zdolna do coraz wyższej organizacji pracy w oparciu o coraz wyższy poziom techniki rolniczej.

Ogromnie wzrosły możliwości techniczne rolnictwa radzieckiego, gdyż rozwinął się przemysł maszyn rolniczych do najbardziej skomplikowanych włącznie, rozwinął się przemysł chemiczny, produkujący nawozy sztuczne, buduje się wielkie elektrownie wodne i systemy irygacyjne, wciela się w życie stalinowski plan przeobrażenia przyrody.

Rozwijają się i rosną potrzeby społeczeństwa radzieckiego, jego zapotrzebowanie na artykuły spożywcze i na surowce dla lekkiego przemysłu — gdyż rosną dochody ludności pracującej.

(Ciąg dalszy na str. 4)

Gospodarcze zagadnienia XIX Zjazdu KPZR i ich znaczenie dla Polski

Referat sekretarza KC PZPR FRANCISZKA MAZURA wygłoszony w dniu 4 bm. w Warszawie na naradzie poświęconej sprawozdaniu delegacji KC PZPR na XIX Zjazd KPZR

(Ciąg dalszy ze str. 3)

Wszystko to sprawia, że szybko i bez przerwy rośnie zarówno ilościowo, jak i jakościowo produkcja rolnictwa radzieckiego. 8 miliardów pudów (to znaczy 128 milionów ton) zboża zebrały w roku bieżącym kołchozy i sowchozy radzieckie.

„W ten sposób — stwierdził towarzysz Malenkow — problem zbożowy, uważany dawniej za najostrzejszy i najpoważniejszy, został pomyślnie rozwiązany, rozwiązany ostatecznie i raz na zawsze".

Z uczuciem triumfu oklaskiwali delegaci Zjazdu to oświadczenie towarzysza Malenkowa.

Równocześnie rolnictwo radzieckie stanęło przed nowym zadaniem: zadaniem dokonania wielkich przemian jakościowych w charakterze produkcji rolniczej.

Już obecnie w rolnictwie ZSRR zaszły głębokie przemiany jakościowe. Obszary zasiewów zbóż zwiększyły się w 1952 r. w porównaniu do 1913 roku o 5 proc. Natomiast obszary zajęte pod uprawy roślin przemysłowych zwiększyły się więcej, niż 2,4 raza, a obszary zajęte pod rośliny pastewne, ponad 11 razy.

W hodowli coraz większą rolę odgrywa wysokowartościowa produkcja tłuszczów i mięsa, skór i wełny wysokiej jakości.

Dla zapewnienia koniecznych dostaw surowców rolnych dla przemysłu i polepszenia zaopatrzenia ludności w wysoko jakościową żywność, dyrektywy Zjazdu przewidują dalszy intensywny rozwój upraw roślin przemysłowych i wytwórczości wysokogatunkowych produktów hodowli.

Przy zwiększeniu pogłowia bydła w całym rolnictwie o 18—20 proc., pogłowie owiec ma wzrosnąć o 60—62 proc., przy czym najszybciej rosnąć będzie pogłowie owiec cienkorunnych — zaś pogłowie trzody chlewnej wzrośnie o 45—50 proc.

Dla umożliwienia rozwoju hodowli dyrektywy ustalają zadania dalszego szybkiego rozwoju bazy paszowej. Specjalny nacisk kładzie się na rozwój produkcji pasz treściwych i soczystych.

We wszystkich dziedzinach mamy więc kurs na dalszą intensyfikację rolnictwa zarówno w kierunku zwiększenia produkcji globalnej, jak polepszenia jej jakości i wartości.

Dyrektywy Zjazdu stwierdzają, że głównym zadaniem w dziedzinie rolnictwa jest dalsze zwiększenie urodzajności wszystkich kultur rolnych, dalsze zwiększenie pogłowia bydła.

W piątej pięciolatce zostaną udoskonalone i szeroko zastosowane w rolnictwie traktory elektryczne oraz inne elektryczne maszyny rolnicze — w szczególności w rejonach wielkich elektrowni wodnych.

Obszar gruntów nawadnianych w ZSRR wzrośnie w ciągu pięciolecia o 30 do 35 proc. Jeszcze szybsze przewiduje się tempo wzrostu obszarów osuszonych — 40 do 45 proc.

Dzięki zwycięstwu ustroju kołchozowego rolnictwo radzieckie wstąpiło więc na drogę stałego i coraz szybszego rozwoju. Ustrój kołchozowy jest jedną z najdonioślejszych zdobyczy ZSRR — gdyż włączył on masy chłopskie do budownictwa socjalizmu, stworzył nowe, nieznane dotąd możliwości rozwoju wszystkich gałęzi produkcji rolnej, stworzył warunki do stałego podnoszenia materialnego i kulturalnego poziomu wielu milionów chłopów.

Socjalistyczne rolnictwo radzieckie w niesłychanie krótkim czasie potrafiło zaleczyć rany odniesione w czasie wojny, która przyczyniła mu wielkie zniszczenia.

Ważne znaczenie miało zjednoczenie się małych kołchozów w wielkie, które łatwiej i szybciej mogą rozwijać wysokoproduktywną gospodarkę.

Obecnie na miejsce 254 tys. małych kołchozów w Związku Radzieckim istnieje 97 tys. wielkich kołchozów, o wysokiej produktywności i szerokim zastosowaniu najnowszych zdobyczy agrotechnicznych. Wydajność tych kołchozów oraz dobrobyt kołchoźników w tych kołchozach podniosły się znacznie w porównaniu z dawnymi małymi kołchozami.

Ideologowie burżuazji, chcąc „uzasadnić" ludobójcze plany imperializmu, odgrzewają kłamliwą, antynaukową teorię „zmniejszającej się wydajności gleby", zwalają na „siły wyższe" winę rosnącej nędzy szerokich mas ludowych w krajach kapitalistycznych, rozwijają ludożercze koncepcje ograniczenia liczby ludności na kuli ziemskiej do połowy.

Rzeczywistość gospodarki radzieckiej zadaje kłam bredniom amerykańskich ludobójców.

Plony zbóż z hektara i ogólne urodzaje rosną w ZSRR z roku na rok. Tak na przykład w 1952 r. urodzaj pszenicy zwiększył się w porównaniu z rokiem 1940 o 48 proc. Zbiory bawełny w 1951 roku wynosiły przeciętnie dla radzieckich republik wschodu 21 kwintali z hektara, gdy w tym samym roku zbiory bawełny w Egipcie wyniosły — 11,5 kwintala z ha, w Stanach Zjednoczonych — 8,3, w Indiach — 3,4, w Pakistanie — 5,2, w Turcji — 7,2, w Iranie — 4,5 kwintala z ha.

Szczególne możliwości podniesienia plonów otwierają się przed rolnictwem na terenach objętych wielkim budownictwem irygacyjnym. Urodzaje zbóż na tych terenach osiągną przeciętnie 30—34 q z ha, ryżu — 40—50 q.

W ciągu pięciolatki plony z **hektara** pszenicy i bawełny zwiększą się o 55—65 proc., lnu — 40—50 proc., buraka cukrowego — 65—70 proc., kartofli — 40—45 proc., kultur pastewnych — 100—200 proc.

Tak więc wzrost urodzajności będzie nadal głównym czynnikiem wzrostu globalnej produkcji rolnictwa radzieckiego. Trzeba pamiętać, że są to liczby przeciętne dla wielkich przestrzeni i różnorodnych gleb.

Drogą do osiągnięcia tych wyników będzie dalsze wzmocnienie i rozwój kołchozów, sowchozów i ośrodków maszynowo-traktorowych na bazie najwyższej techniki i agrokultury.

Już dziś rolnictwo radzieckie jest najbardziej zmechanizowanym i technicznie wyposażonym rolnictwem na świecie.

Ilość MTS zwiększyła się w okresie powojennym o 1546 nowych jednostek i osiągnęła cyfrę 8.939.

Dyrektywy ustalają, że moc parku traktorowego będzie zwiększona w ciągu pięciolecia o około 50 proc., a dzienna efektywna praca traktora — również o około 50 proc.

Jedną z dróg prowadzących do podniesienia urodzajności jest dalszy rozwój poziomu agrotechniki. Sowchozy i kołchozy szybko opanowują prawidłowy płodozmian zasiewów traw wieloletnich, walczą o polepszenie selekcji nasion, polepszenie obróbki ziemi i jej nawożenia.

Stały wzrost poziomu kadr rolniczych, współpraca instytutów naukowych z praktykami rolnictwa stanowi rękojmię, że zadania agrotechniczne zostaną wykonane. W chwili obecnej w rolnictwie ZSRR pracuje ponad 400 tys. agronomów.

Wzmocnienie kołchozów i sowchozów pozwoliło szybko zwiększyć powierzchnię zasiewów. Przedwojenny obszar zasiewów został w 1952 r. przekroczony o 5,3 miliona hektarów, a w stosunku do 1913 r. powierzchnia upraw zwiększyła się 1,4 raza.

W tym samym czasie powierzchnia uprawna w państwach kapitalistycznych kurczy się z roku na rok, a miliony średnich i drobnych gospodarstw rolnych z ich zacofaną, często średniowieczną techniką uprawy, na skrawkach ziemi, bez możliwości stosowania maszyn i nawozów, giną corocznie pod naporem kapitalistycznej konkurencji kułaków i obszarników.

W przeciwieństwie do świata kapitalistycznego globalna suma dochodów chłopskich w ZSRR wzrosła od 1940 do 1951 roku o 78 proc. W toku piątej pięciolatki dochody chłopstwa kołchozowego będą stale rosły.

Ważnym czynnikiem dalszego wzrostu dobrobytu chłopów kołchozowych będzie stopniowo rozszerzana bezpośrednia wymiana z państwem nadwyżek produkcji rolnej kołchozu na wyroby przemysłowe. Ta bezpośrednia wymiana produktów daje już w roku bieżącym kołchozom kilka miliardów rubli zysku.

My w Polsce wkroczyliśmy dopiero na drogę, którą nasi towarzysze radzieccy odbyli przez 35 lat władzy proletariackiej. Potrafiliśmy już dowieść wyższości władzy ludowej i jej gospodarki nad władzą i gospodarką kapitalistów. Również i w dziedzinie rolnictwa, gdzie zacofany ustrój gospodarczy stwarza nam szczególne trudności, potrafiliśmy osiągnąć szereg sukcesów w postaci zwyżki plonów, bardziej postępowej i zarazem bardziej korzystnej dla chłopa struktury zasiewów, szybkiego tempa rozwoju hodowli oraz mechanizacji, która już dziś podnosi wydajność produkcji, oszczędza i czyni lżejszym trud chłopa-rolnika. Mamy jeszcze wiele do zrobienia w walce o wzrost produkcji gospodarstw indywidualnych, małorolnych i średniorolnych. Lecz coraz bardziej staje się jasnym dla wszystkich — zarówno w świetle naszych trudności, jak i w świetle ogromnych osiągnięć socjalistycznego rolnictwa ZSRR — że socjalistyczna przebudowa rolnictwa w naszym kraju może przed nim otworzyć nieograniczone perspektywy, może umożliwić nam przełamanie tych trudności raz na zawsze.

Jest już w naszym kraju sto tysięcy chłopów małorolnych i średniorolnych, którzy to zrozumieli i złączyli swoje gospodarstwa w 4 tysiące spółdzielni produkcyjnych. Są dziesiątki i setki tysięcy innych, którzy są bliscy tej decyzji. Są miliony chłopów pracujących, którzy wahają się, przyglądają i ważą w sobie decyzję, ale których na razie wstrzymują stare nawyki i zacofanie, narzucane wsi od wielu pokoleń.

Od postawy naszego aktywu — przyjaznej i pełnej wyrozumienia dla mas chłopstwa pracującego, zdecydowanej w demaskowaniu i izolowaniu politycznym kułaka, od naszej troski o umacnianie naszych spółdzielni i popularyzowanie ich osiągnięć, od naszej umiejętności rozpowszechniania prawdy o porywających osiągnięciach i planach rolnictwa Związku Radzieckiego — zależy nasze zwycięstwo i na tym, jednym z najtrudniejszych, odcinku.

Dalszy wzrost handlu wewnętrznego w ZSRR

Wzrost produkcji przemysłu i rolnictwa zapewnia wzrost dobrobytu narodu radzieckiego, pozwala na coraz lepsze zaopatrzenie pracujących; znajduje ono wyraz w liczbach dotyczących wzrostu obrotu towarowego w ZSRR.

W okresie powojennym obroty towarów w handlu państwowym i spółdzielczym zwiększyły się 2,9 raza i znacznie przewyższyły poziom przedwojenny.

Od 1948 roku (roku zniesienia systemu kartkowego) do 1952 obrót w handlu detalicznym wzrasta przeszło dwukrotnie. W 1951 roku sprzedano w sklepach państwowych i spółdzielczych w porównaniu z rokiem 1940 mięsa i przetworów mięsnych o 80 proc. więcej, ryb i przetworów rybnych o 60 proc. więcej, masła — o 80 proc., tłuszczów roślinnych i innych dwa razy więcej, cukru o 70 proc., tkanin o 80 proc., obuwia o 50 proc. więcej.

Równocześnie podnosi się jakość towarów sprzedawanych ludności, a asortyment staje się coraz bardziej urozmaicony.

W okresie powojennym znacznie wzrósł w obrocie towarowym udział towarów przemysłowych, a zwłaszcza takich przedmiotów jak: samochody, motocykle, rowery, odbiorniki radiowe, aparaty telewizyjne, meble, lodówki, instrumenty muzyczne itd. — co dobitnie świadczy o wzroście zamożności i dobrobytu ludności.

Polityka systematycznego obniżania cen sprawiła, że w ZSRR w ciągu ostatnich pięciu lat poziom cen na towary masowego spożycia obniżył się o połowę.

W tym samym okresie poziom cen w państwach kapitalistycznych stale rośnie.

Wzrost cen w państwach kapitalistycznych powoduje stały spadek spożycia. Tak na przykład w Anglii przeciętna konsumcja na głowę ludności najważniejszych artykułów spożywczych w roku 1951 spadła w porównaniu do przedwojennych lat: mięsa — o 40 proc., masła — o 40 proc., konserw rybnych — o 46 proc., ryżu — o 37 proc., cukru — o 16 proc., herbaty — o 23 proc.

Można z całą pewnością stwierdzić, że cały ten spadek konsumcji dokonał się całkowicie kosztem mas pracujących, a nie burżuazji, która konsumuje tyle, ile zapragnie.

Dyrektywy piątej pięciolatki przewidują dalszy wzrost obrotu towarowego w handlu państwowym i spółdzielczym w przybliżeniu o 70 proc.

Szczególnie wzrośnie sprzedaż towarów przemysłowych dla zaspokojenia kulturalno-gospodarczych potrzeb ludności. Tak na przykład sprzedaż mebli w 1955 roku wzrośnie trzykrotnie w stosunku do roku 1950, rowerów — 3,5 raza, odbiorników radiowych i telewizyjnych — 2 razy.

Obroty handlu zagranicznego ZSRR przewyższają trzykrotnie poziom obrotów przedwojennych

Stały wzrost gospodarki narodowej Związku Radzieckiego będzie sprzyjał dalszemu rozszerzaniu współpracy gospodarczej pomiędzy ZSRR i krajami demokracji ludowej i ze wszystkimi krajami pragnącymi rozwijać handel na zasadach obopólnej korzyści.

Jak wskazał w swym przemówieniu na XIX Zjeździe towarzysz Mikojan — równolegle z potężnym, szybkim rozwojem gospodarki narodowej ZSRR rośnie w okresie powojennym z roku na rok handel zagraniczny Związku Radzieckiego. Obroty handlu zagranicznego ZSRR — mimo skurczenia się obrotów z krajami kapitalistycznymi — przewyższają obecnie trzykrotnie poziom obrotów przedwojennych, przy czym udział państw demokracji ludowej w tym handlu wynosi 80 proc.

Towarzysz Stalin uczy, że za najważniejszy wynik ekonomiczny drugiej wojny światowej i jej gospodarczych następstw należy uważać rozpadnięcie się jednolitego, wszechogarniającego rynku światowego, które zdecydowało o dalszym pogłębieniu się ogólnego kryzysu światowego systemu kapitalistycznego.

Dwa rynki światowe rozwijają się w przeciwnych kierunkach.

Nasz demokratyczny rynek światowy nie zna trudności zbytu, bo nasze kraje nie znają kryzysów, a chłonność ich rynków zwiększa się z roku na rok.

Natomiast imperialistyczny rynek trapiony jest trudnościami zbytu, zaostrzanymi przez przerwy i kryzys produkcji, przez bezrobocie i zubożenie mas, a pogłębiający się kryzys gospodarki kapitalistycznej niewątpliwie będzie ją cofał coraz bardziej.

Wymiana handlowa między krajami obozu pokoju i demokracji w okresie od 1948 r. do 1952 r. wzrosła przeszło trzykrotnie.

Stało się to możliwe dzięki nowemu typowi stosunków, jakie zawiązały się pomiędzy Związkiem Radzieckim a krajami demokracji ludowej.

Główna cecha charakterystyczna tych stosunków — mówił na Zjeździe towarzysz Beria — polega na tym, że są one oparte „na całkowitym i rzeczywistym równouprawnieniu wszystkich narodów, dużych i małych, na zachowaniu wszystkich praw suwerennych i niepodległości każdego państwa, na nie wtrącaniu się do spraw wewnętrznych innego państwa, w przeciwieństwie do imperialistycznej polityki dyktatu i ujarzmiania narodów".

Stosunki te oparte są na wzajemnym poszanowaniu interesów narodowych, na zaufaniu i przyjaźni między narodami, w przeciwieństwie do polityki tajnych konszachtów, intryg, jawnej lub utajonej wrogości, uprawianej przez państwa imperialistyczne, są one oparte na ścisłej współpracy gospodarczej i wzajemnej pomocy, zapewniającej najbardziej sprzyjające warunki rozwoju gospodarczego dla każdego kraju, w przeciwieństwie do zaciętej walki konkurencyjnej o źródła surowców i rynki zbytu, panującej w obozie imperializmu.

Obóz nasz pragnie zachowania pokoju. Dążymy do przywrócenia i rozwoju stosunków ekonomicznych i kulturalnych między wszystkimi krajami, niezależnie od ich systemów ekonomicznych i socjalnych.

Natomiast imperialistyczna polityka militaryzacji ekonomiki w imię przygotowania i rozpętania nowej wojny światowej, prowadzi nieuchronnie do kryzysów gospodarczych, do bezrobocia i nędzy, do obniżenia stopy życiowej mas pracujących.

Dostawy doskonałych maszyn i urządzeń, pierwszorzędnych surowców z ZSRR do krajów demokracji ludowej, łącznie z wielką pomocą naukowo - techniczną i kredytową, stanowią decydujący element, który umożliwia i przyspiesza socjalistyczne uprzemysłowienie naszych krajów i gwarantuje ich gospodarczą suwerenność.

W swym przemówieniu na XIX Zjeździe KPZR towarzysz Bierut powiedział:

„W tych nowych, nieznanych dawnemu światu, możliwych tylko dzięki zwycięstwu wielkiej rewolucji proletariackiej, stosunkach międzynarodowych Polska Ludowa korzysta z potężnej i wszechstronnej, bezinteresownej i serdecznej pomocy Związku Radzieckiego i dzięki tej pomocy osiągnęła już dziś niezwykle pomyślne warunki dla coraz szybszego marszu naprzód po drodze swego uprzemysłowienia, swego budownictwa socjalistycznego".

Szybki rozwój transportu w ZSRR

Potężny rozmach gospodarki narodowej ZSRR wymaga szybkiego rozwoju transportu. Przewozy towarowe w ZSRR mają wzrosnąć w ciągu pięciolatki o 46 proc.

Aby podołać tak szybko rosnącym zadaniom, cała sieć transportowa Związku Radzieckiego ulega gruntownej modernizacji.

W kolejnictwie rośnie ilość torów równoległych, buduje się nowe linie kolejowe, czterokrotnie wzrasta długość linii zelektryfikowanych. Koleje zostaną wyposażone w najnowszy, automatyczny sprzęt.

Rozwija się najbardziej nowoczesne formy transportu: przewozy transportu samochodowego wzrastają o 80—85 proc., lotniczego — co najmniej dwukrotnie, transportu produktów naftowych rurociągami — około pięciokrotnie.

Budownictwo kanałów, z których Kanał Wołga — Don im. Lenina już został oddany do użytku — rezerwuarów wodnych na rzekach, usplawnienie rzek — pozwala na podniesienie przewozów w transporcie rzecznym o 75—80 proc.

Rozbudowuje się sieć pocztową, telegraficzną, telefoniczną i radiową.

Olbrzymie są zadania i rozmach prac również w tej dziedzinie. Dość powiedzieć, że na przykład przewozy towarowe jednej tylko kolejowej dyrekcji omskiej już w 1951 r. były większe od łącznej sumy przewozów towarowych wszystkich kolei Anglii.

Walka o maksymalne wykorzystanie sprzętu transportowego, o oszczędność zużycia paliwa, o terminowość i przyspieszenie przewozów — oto, o co walczyć będą w ciągu pięciolatki wszystkie gałęzie transportu ZSRR.

Piąta pięciolatka — doniosłym etapem na drodze do komunizmu

Piąta pięciolatka, której dyrektywy ustalił XIX Zjazd KPZR stanowi poważny etap realizacji olbrzymich zadań stojących przed społeczeństwem radzieckim na drodze rozwoju od socjalizmu do komunizmu.

„Ażeby przygotować rzeczywiste, a nie deklaratywne przejście do komunizmu — uczy Towarzysz Stalin w swej genialnej pracy „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR" — **należy uczynić zadość co najmniej trzem warunkom wstępnym".**

Jako **pierwszy** z nich Towarzysz Stalin wskazuje na:

„...nieprzerwany wzrost całej produkcji społecznej z przewagą wzrostu produkcji środków produkcji".

Dyrektywy nowego planu pięcioletniego ZSRR konsekwentnie realizują ten pierwszy warunek. Już w rezultacie wykonania czwartej pięciolatki produkcja środków produkcji w 1950 roku wyniosła 205 proc. w stosunku do 1940 r. gdy produkcja środków spożycia wynosiła 123 proc. W końcu piątej pięciolatki produkcja środków produkcji wyniesie — 175 proc. produkcji 1951 roku, gdy produkcja środków konsumcji — 165 proc.

„Przeważający wzrost produkcji środków produkcji — wyjaśnia dalej Towarzysz Stalin — **niezbędny jest nie tylko dlatego, że musi ona zapewnić wyposażenie w sprzęt zarówno własnych przedsiębiorstw, jak i przedsiębiorstw wszyskich pozostałych gałęzi gospodarki narodowej, lecz również** dlatego, że bez niej niemożliwa jest w ogóle realizacja reprodukcji **rozszerzonej."**

Szybszy wzrost produkcji środków produkcji jest niezbędnym warunkiem nieprzerwanego wzrostu i ulepszania socjalistycznej produkcji na bazie rozwijającej się techniki. Jest on tym samym niezbędnym warunkiem coraz pełniejszej realizacji podstawowego prawa socjalizmu.

Ażeby przygotować przejście do komunizmu należy zrealizować również **drugi warunek.**

„Trzeba, po drugie — uczy Towarzysz Stalin — **w drodze stopniowych przejść, realizowanych z korzyścią dla kołchozów, a więc i dla całego społeczeństwa, podnieść własność kołchozową do poziomu własności ogólnonarodowej, a cyrkulację towarów zastąpić również w drodze stopniowych przejść, systemem wymiany produktów, ażeby władza centralna czy jakiś inny ośrodek społeczno-ekonomiczny mógł ogarnąć całokształt wytworów produkcji społecznej w interesie społeczeństwa".**

Wzrost produkcji całego przemysłu socjalistycznego ZSRR, znaczne zwiększenie produkcji przemysłowej dla wsi, przybliża perspektywę stopniowego zmniejszania sfery działania cyrkulacji towarów i rozszerzenie sfery działania wymiany produktów.

Ażeby przygotować przejście do komunizmu, trzeba zrealizować także i **trzeci podstawowy warunek:**

„Trzeba, po trzecie — uczy Towarzysz Stalin — **osiągnąć taki poziom kulturalny społeczeństwa, który zapewniłby wszystkim członkom społeczeństwa wszechstronny rozwój ich zdolności fizycznych i umysłowych, ażeby członkowie społeczeństwa mieli możność uzyskania takiego wykształcenia, które mogłoby uczynić z nich aktywnych działaczy rozwoju społecznego, ażeby mieli oni możność swobodnego wyboru zawodu, a nie byli przykuci na całe życie, wskutek istniejącego podziału pracy, do jakiegoś jednego zawodu".**

Towarzysz Stalin równocześnie wskazał na drogi realizacji tego warunku.

„W tym celu trzeba przede wszystkim skrócić dzień roboczy przynajmniej do sześciu godzin, a **potem nawet do pięciu godzin. Jest to niezbędne po to, by członkowie społeczeństwa uzyskali dość wolnego czasu na zdobycie wszechstronnego** wykształcenia. Trzeba **dalej w tym celu wprowadzić powszechny obowiązek nauczania politechnicznego, co niezbędne jest po to, by członkowie społeczeństwa mieli możność swobodnego wyboru zawodu, a nie byli przykuci na całe życie do jakiegoś jednego zawodu. Trzeba dalej w tym celu radykalnie polepszyć warunki mieszkaniowe i podnieść realne płace robotników i pracowników umysłowych co najmniej dwukrotnie, jeśli nie więcej, zarówno w drodze bezpośredniego podnoszenia płac pieniężnych, jak i w szczególności w drodze dalszego systematycznego obniżania cen artykułów masowego spożycia".**

Piąta pięciolatka stanowi doniosły etap realizacji tych podstawowych przesłanek komunizmu.

Stawiając zadanie dalszego olbrzymiego podniesienia wydajności pracy we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej, na bazie szerokiego zastosowania nowoczesnej techniki, stwarza ona realne perspektywy skrócenia w przyszłości dnia roboczego.

Stawiając zadanie wprowadzenia do 1955 roku powszechnego średniego wykształcenia w stolicach republik, w miastach wydzielonych, w wielkich ośrodkach przemysłowych oraz przygotowania warunków dla pełnej realizacji w następnej pięciolatce powszechnego średniego wykształcenia (dziesięciolatka) w całym kraju — zapewnia ona dalszy szybki wzrost poziomu kulturalnego społeczeństwa radzieckiego.

Dla zapewnienia swobodnego wyboru zawodu, stanowiącego — jak uczy Towarzysz Stalin — niezbędną cechę komunizmu, piąta pięciolatka przewiduje wprowadzenie w szkołach nauczania politechnicznego.

Związek Radziecki ma już olbrzymie osiągnięcia w dziedzinie podniesienia zdrowotności ludności. Stale wzrasta przeciętna długość życia człowieka radzieckiego, zaś przyrost naturalny wyniósł w przeciągu ostatnich trzech lat 9 i pół miliona osób. Dalszy rozwój ubezpieczeń społecznych, ochrony zdrowia, kultury fizycznej i sportu, jak również dalsze polepszanie warunków wypoczynku pracujących, będzie sprzyjać rozwojowi zdrowia i tężyzny moralnej i fizycznej obywateli przyszłego społeczeństwa komunistycznego.

W celu radykalnego polepszenia warunków mieszkaniowych ludności, stanowiącego, jak uczy Towarzysz Stalin, niezbędny warunek zbudowania komunizmu, państwo radzieckie prowadzi ogromne budownictwo mieszkaniowe i okazuje wszechstronną pomoc w materiałach i kredytach dla rozszerzenia budownictwa indywidualnego.

W nowej pięciolatce inwestycje na budownictwo mieszkaniowe w miastach i osiedlach robotniczych zwiększą się niemal dwukrotnie w porównaniu z poprzednią pięciolatką.

Dyrektywy piątej pięciolatki polecają dalsze kontynuowanie stałego podnoszenia realnej wartości płac robotników i pracowników umysłowych oraz dochodów kołchoźników.

W piątej pięciolatce dochody ludzi pracy z miast winny wzrosnąć nie mniej niż o 35 proc., dochody kołchoźników zaś — pieniężnie i w produktach o 40 proc.

Wzrost dochodów będzie sprzyjał dalszemu wzrostowi konsumcji. Państwo radzieckie będzie coraz pełniej zaspokajało rosnące potrzeby materialne i kulturalne społeczeństwa.

Realizacja wszystkich tych dyrektyw stanowić będzie olbrzymi krok naprzód w kierunku spełnienia wszystkich wstępnych warunków zbudowania komunizmu, warunków, po spełnieniu których **„...praca zostanie przekształcona w oczach członków społeczeństwa z ciężaru w pierwszą potrzebę życiową".** (Marks) **„Praca przestanie być ciężarem, a stanie się przyjemnością".** — (Engels) **„Własność społeczna traktowana będzie przez wszystkich członków społeczeństwa jako niewzruszona i nietykalna podstawa jego istnienia".** (Stalin — „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR").

Nie ulega wątpliwości, że zwycięska realizacja piątej pięciolatki będzie wielkim krokiem naprzód na drodze od socjalizmu do komunizmu.

Wszystkie te osiągnięcia nie przyszły lekko narodowi radzieckiemu. Zdobył je olbrzymimi wysiłkami, niezwykłym poświęceniem i ofiarnością, niejednym wyrzeczeniem w latach trudnych w imię zwycięstwa.

Właśnie dzięki tej ofiarności i tym wysiłkom, dzięki stworzeniu nowej bazy technicznej, nieustannie rosnąca produkcja radziecka osiągnęła poziom umożliwiający zapewnienie coraz wyższego dobrobytu narodowi radzieckiemu. Właśnie dzięki stałemu i szybkiemu wzrostowi wydajności pracy, Rząd Radziecki ma możność przeprowadzenia co roku poważnych obniżek cen artykułów masowego spożycia.

Ludzie radzieccy rozumieją dobrze, że stały wzrost ich dobrobytu jest nierozerwalnie związany ze stałym wzrostem produkcji i wydajności pracy, odrzucają stanowczo wszelkie tendencje do demobilizacji, do spoczywania na laurach.

Towarzysz Poskrebyszew dowcipnie powiedział na Zjeździe pod adresem ludzi zdradzających takie właśnie tendencje:

„Obok wielomilionowej armii ludzi pracy, budujących z poświęceniem komunizm, mamy u nas poszczególne jednostki, które zamiast brać udział w twórczej pracy, siedzą i czekają na nadejście komunizmu... Siedzą i pytają: Kiedy nareszcie zostanie proklamowany komunizm i czy prędko już będziemy otrzymywać od społeczeństwa wedle naszych potrzeb?

Ci ludzie, oczywista, nie rozumieją albo nie chcą rozumieć, że budownictwo komunizmu — to skomplikowany i trudny proces wymagający napięcia wszystkich sił materialnych i duchowych..."

Te słowa towarzysza Poskrebyszewa tym bardziej stosują się do nas. Przykład Związku Radzieckiego — to drogowskaz dla nas, dla naszej pracy — wskazuje on nam, jak olbrzymie mamy przed sobą możliwości. Ale nie wolno nam ani na chwilę zapominać, że dla przetworzenia tych możliwości w realną rzeczywistość trzeba wysiłków całego narodu, pracy i ofiarności wszystkich uczciwych Polaków. Właśnie dlatego, aby w możliwie najkrótszym czasie móc szybko podnosić dobrobyt mas ludowych — musimy dzisiaj, w związku z toczącą się u nas ostrą walką klasową z kułactwem i spekulantami oraz w imię rozbudowy naszej bazy technicznej, liczyć się z trudnościami tego okresu i wykrzesać z siebie największą ofiarność i wielki wysiłek budownictwa z poczuciem absolutnej pewności, że wszystkie trudności pokonamy, bo kroczymy po jedynie słusznej drodze.

(Ciąg dalszy na str. 5)

Z kalendarza Wielkiego Października: 8 listopada 1917 r.

Władza Rad wprowadza w życie hasła Rewolucji

Noc z 7 na 8 listopada 1917 r. Przed kilku godzinami zakończyły się rewolucyjne walki na ulicach Piotrogrodu. Przed kilku godzinami załopotał czerwony sztandar na Pałacu Zimowym — siedzibie burżuazyjnego Rządu Tymczasowego, obalonego zwycięskim uderzeniem piotrogrodzkich robotników. Przed kilku godzinami zwyciężyli uzbrojeni robotnicy Pitra i żołnierze — zwyciężyła Rewolucja.

W Smolnym — w siedzibie sztabu Rewolucji — obraduje przedstawicielstwo ludu pracującego Rosji, najwyższy organ ludowej władzy — II Ogólnorosyjski Zjazd Rad. Chodzi o to, by natychmiast wprowadzić w życie nowe prawa, o które walczyła przez tyle lat pod wodzą Partii Bolszewickiej klasa robotnicza Rosji. Chodzi o to, by natychmiast utrwalić i umocnić zdobytą władzę, by od razu udaremnić próby wroga, który będzie usiłował obalić Rewolucję.

Zjazd Rad obraduje w nocy. I w nocy — o godzinie drugiej — uchwala w imieniu ludu pracującego Rosji pierwsze dekrety władzy radzieckiej, dekrety, o jakie walczył lud rosyjski.

„Rząd robotniczy i chłopski, stworzony przez Rewolucję 24 — 25 października i opierający się na radach delegatów robotniczych, żołnierskich i chłopskich, proponuje wszystkim wojującym narodom i ich rządom niezwłocznie rozpocząć rokowania o sprawiedliwy pokój demokratyczny" — tymi słowami rozpoczynał się pierwszy uchwalony przez rewolucyjną władzę dekret — dekret o pokoju, którego pragnęły tak gorąco wymęczone wojną masy pracujące Rosji i świata.

Słowa dekretu o pokoju docierały z wielkiej sali Smolnego do zmęczonych żołnierzy w okopach, do wynędzniałych latami wojny robotników i chłopów Rosji, Niemiec, Francji, Anglii. Głosiły, że oto powstał rząd, który postanawia bronić praw mas ludowych do pokojowego życia. Głosiły, że powstał rząd, który na zawsze przekreślił przemoc narodu nad narodem i grabież cudzych ziem, zaborczość i agresywność. Głosiły, że powstał rząd, który gotów jest walczyć o pokój bez aneksji i kontrybucji, o pokój, jakiego pragnęły wszystkie narody. Że powstał rząd, który jest władzą ludu.

W tych samych nocnych godzinach II Zjazd Rad uchwala dekret o ziemi. Znosi nim natychmiast obszarniczą własność ziemi. Oddaje ziemię, inwentarz, zabudowania do dyspozycji gminnych komitetów rolnych i powiatowych rad delegatów chłopskich. Dekret o ziemi, uchwalony w listopadową noc w wielkiej sali Smolnego, łamał feudalną zależność mas chłopskich. Oddawał w posiadanie ziemię jej prawowitym właścicielom.

JGT

Gospodarcze zagadnienia XIX Zjazdu KPZR i ich znaczenie dla Polski

(Dokończenie ze str. 4)

Towarzysz Stalin uczy Komunistyczną Partię Związku Radzieckiego, uczy naród radziecki poznawać działanie praw ekonomicznych w społeczeństwie radzieckim, uczy opanowywać te prawa, stosować je z pełną znajomością rzeczy i wykorzystywać je w interesie społeczeństwa.

W naszych warunkach, gdy istnieją jeszcze elementy kapitalistyczne, a gospodarka drobno-towarowa przeważa jeszcze w naszym rolnictwie, poznawanie prawa wartości ma szczególnie doniosłe znaczenie, a walka o ograniczanie jego działania i wykorzystanie go w interesie społeczeństwa, w interesie naszego socjalistycznego budownictwa, wiąże się nierozerwalnie z walką klasową, z naszą walką przeciwko elementom wyzyskującym — przeciwko spekulantom i kułakom.

Ale tym bardziej musimy liczyć się z tym prawem, musimy studiować jego działanie, aby nie pozwolić wrogowi klasowemu na wykorzystanie go przeciwko nam, na skierowanie jego działania przeciwko naszemu socjalistycznemu budownictwu. Tym bardziej musimy studiować działanie tego prawa, aby wykorzystać je w naszym interesie, jako narzędzie naszego socjalistycznego budownictwa, dla umocnienia spójni gospodarczej między socjalistycznym przemysłem, a drobnotowarowym jeszcze w swej większości rolnictwem, między klasą robotniczą, a chłopstwem pracującym, dla wzmożenia dyscypliny pracy, oszczędności w naszej socjalistycznej gospodarce, dla walki o rentowność naszych socjalistycznych przedsiębiorstw.

Jest to doniosłe zadanie dla naszych teoretyków, jeśli chodzi o rozpracowanie naukowych przesłanek tego zagadnienia, doniosłe zadanie dla naszych praktyków, dla naszych działaczy gospodarczych, ekonomistów i planistów, jeśli chodzi o wyciągnięcie z analizy teoretycznej wszystkich niezbędnych wniosków dla działalności praktycznej.

TOWARZYSZE!

Mówiliśmy dotąd językiem cyfr i określeń technicznych, językiem zadań, stawianych poszczególnym dziedzinom gospodarki narodowej. Trzeba sobie jednak uzmysłowić olbrzymie, epokowe — epokowe dla całej ludzkości — znaczenie tych cyfr i tych zadań.

Te liczby — to wcielenie w życie celów i marzeń wielu, wielu pokoleń bojowników — uciśnionych i wyzyskiwanych mas.

Te liczby — to tworzenie warunków dla ostatecznego i całkowitego wyzwolenia człowieka, dla zapewnienia całkowitego panowania człowieka nad przyrodą.

Związek Radziecki, narody Związku Radzieckiego, pod kierownictwem Wielkiej Partii Bolszewików, pod wodzą Lenina i Stalina, dały pracującym całego świata wzór i przykład obalenia kapitalizmu i utorowały drogę do socjalizmu pracującym całego świata.

Pod wodzą Towarzysza Stalina, pod kierownictwem Wielkiej Partii Bolszewików — narody Związku Radzieckiego dały pracującym całego świata wzór i przykład zbudowania socjalizmu.

Pod wodzą Towarzysza Stalina, pod kierownictwem Wielkiej Partii Bolszewików — narody Związku Radzieckiego dają dziś pracującym całego świata wzór i przykład budownictwa komunizmu.

Związek Radziecki — to przodująca siła, to szturmowa brygada międzynarodowej klasy robotniczej, nadzieja wszystkich wyzyskiwanych i uciskanych, nadzieja całej postępowej ludzkości, miłującej wolność, sprawiedliwość i pokój.

TOWARZYSZE!

Z głębokim wzruszeniem śledziliśmy przebieg XIX Zjazdu — my, którym dane było szczęście uczestniczenia w tym Zjeździe w charakterze przedstawicieli naszej Partii.

Zdawaliśmy sobie sprawę z tego, że wraz z nami wsłuchują się w obrady Zjazdu miliony robotników, pracowników umysłowych i chłopów polskich, którzy w szerokim współzawodnictwie na cześć XIX Zjazdu — dali wyraz swej miłości do Partii Lenina i Stalina.

Z głębokim wzruszeniem przyjęliśmy słowa Towarzysza Stalina o nowych brygadach szturmowych światowego ruchu rewolucyjnego i robotniczego, brygadach szturmowych, w których liczbie znajduje się i nasza Ojczyzna. Któż z nas nie rozumie, że te słowa nakładają na nas poważne obowiązki? Musimy dowieść swą pracą, że zasługujemy na to zaszczytne miano. Musimy pracować lepiej, musimy jeszcze bardziej umacniać nasze państwo ludowe, musimy walczyć nieugięcie o zwycięstwo socjalizmu w naszym kraju — wnosząc przez to swój wkład do sprawy umocnienia obozu pokoju na całym świecie. Do tego zobowiązują nas słowa Towarzysza Stalina.

Towarzysz Bierut dał w swym przemówieniu na XIX Zjeździe wyraz uczuciom całego narodu, stwierdzając:

„Nie będziemy szczędzili sił, aby nasz wkład odpowiadał najlepszym tradycjom i dążeniom naszego narodu w walce o postęp, aby odpowiadał zadaniom naszych wielkich czasów, zadaniom zwycięskiej epoki Lenina-Stalina".

TOWARZYSZE!

Narody Związku Radzieckiego dawno już zlikwidowały u siebie klasy wyzyskujące. My nasze budownictwo socjalistyczne realizujemy w walce klasowej. U nas prowadzi podstępną robotę przeciwko socjalizmowi kułak na wsi, spekulant w mieście, działa jeszcze wpływ ideologii burżuazyjnej, a często i wpływ bezpośrednich agentur wroga.

Nie ma budownictwa socjalizmu bez walki klasowej, bez łamania oporów wroga klasowego. Tej prawdy uczy nas Towarzysz Stalin, uczy nas przykład i doświadczenie Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, uczy nas nasza własna, polska rzeczywistość.

Zwycięstwo w tej walce będzie jednak należało do nas.

Będzie należało do nas, bo reprezentujemy przyszłość narodu, bo skupiamy dokoła siebie wszystkie jego siły żywe i twórcze, bo wcielamy w życie marzenia i cele wielu pokoleń jego najlepszych synów.

Naród nasz skupia się we Froncie Narodowym wokół naszej Partii, wokół Towarzysza Bieruta, wokół niesionego przez naszą Partię sztandaru niepodległości Polski, sztandaru budownictwa Polski niepodległej, zamożnej, kulturalnej, szczęśliwej — Polski Socjalistycznej. Naród nasz wie, że niezłomna przyjaźń i sojusz ze Związkiem Radzieckim, z jego okrytą chwałą Partią Komunistyczną, że wierność naukom Nauczyciela pracujących całego świata, Chorążego pokoju, Towarzysza Stalina — jest najpewniejszą rękojmią naszej niepodległości i naszego marszu naprzód.

Około piętnastu i pół miliona głosów oddanych w wyborach do Sejmu na kandydatów Frontu Narodowego, świadczy najlepiej, że wszyscy patrioci polscy, wszyscy uczciwi Polacy, jednoczą się z naszą Partią pod znakiem przyjaźni ze Związkiem Radzieckim, przyjaźni dla Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, głębokiej miłości do Wielkiego Stalina największego Przyjaciela Polski.

Poniesiemy — towarzysze — w polskie masy ludowe dorobek XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego Zjazdu budowniczych komunizmu. Zjazdu przodującej siły walki w obronie pokoju świata.

Co zawdzięcza załoga GZPG stosowaniu radzieckich metod pracy

HELENA LOTARSKA
I sekretarz KF PZPR
Grudziądzkich Zakładów
Przemysłu Gumowego

Radiowęzeł fabryczny codziennie nadaje meldunki o podejmowaniu coraz to nowych wart produkcyjnych dla uczczenia rocznicy Wielkiego Października.

„Załoga oddziału konfekcji obuwia wykona 960 par obuwia letniego ponad plan i ponad dotychczasowe zobowiązania.

Załoga oddziału powlekarek wykona dodatkowo 7.500 m kwadr. tkanin. ZMP-owiec Henryk Głowiński, który pięciokrotnie podejmował zobowiązania produkcyjne w czasie kampanii wyborczej i tym razem nie dał się wyprzedzić innym i jako pierwszy zobowiązał się wykonać 800 m kwadr. tkaniny ponad plan".

Płyną zobowiązania z oddziału teczek, ze szwalni i walcowni.

Załoga GZPG, która zwycięsko realizuje swe zadania produkcyjne, zdaje sobie z tego sprawę, że swe osiągnięcia zawdzięcza w dużej mierze stosowaniu metod pracy radzieckich stachanowców: Żandarowej, Korabielnikowej i inż. Kowalowa.

W GZPG już od dawna stosuje się przejmowanie walcarek w biegu — wzorem komsomołki Żandarowej — co pozwoliło na wzrost produkcji mieszanek gumowych o 5 do 10 proc.

Coraz szerzej rozwija się w GZPG ruch oszczędzania kompleksowego wzorem Lidii Korabielnikowej, stachanowca z fabryki obuwia im. „Komuny Paryskiej" w Moskwie.

W III kwartale br. załoga zaoszczędziła tkaniny, mieszanki gumowe i benzynę o wartości 366 tys. zł.

Jan Cyzman zaoszczędził w tym okresie 3826 m rypsu, z którego wyprodukowano ponad plan 14.583 cholewek.

Leon Stróżyk, przodownik pracy z przykrojni, który wykonuje 220 proc. normy, zaoszczędził 3832 m tkaniny, z której wyprodukowano 14.443 pary cholewek ponad plan, pracując na zaoszczędzonym surowcu przez 86 godzin.

Marian Koseda zaoszczędził 553 kg mieszanki gumowej.

Z inicjatywy organizacji partyjnej opracowywane są obecnie zasady współzawodnictwa kompleksowego w oszczędzaniu, które obejmie wszystkie działy produkcyjne zakładów.

Szczególnie wielkie znaczenie dla zwiększenia ilości produkcji i podniesienia jej jakości miało zastosowanie metody inż. Kowalowa.

Wystarczy przyjrzeć się wzrostowi wydajności pracy jednego choćby zespołu na przestrzeni bieżącego roku, aby zrozumieć jak poważne, jakościowe zmiany wystąpiły w pracy taśm produkcyjnych oddziału konfekcji obuwia.

W czynie dla poparcia programu Frontu Narodowego przodującym zespołem była taśma nr 4 brygadzistki Marty Łyczko.

Jeszcze w styczniu br. taśma ta produkowała 1055 par obuwia dziennie, podczas gdy obecnie na wartach produkcyjnych dla uczczenia 35 rocznicy Rewolucji Październikowej wykonuje 1305 par dziennie, zachowując pierwszorzędny wskaźnik jakościowy.

W styczniu i lutym br. zobowiązania podejmowane przez taśmę nie przekraczały 5 czy 10 par obuwia ponad plan. Były to zobowiązania [illegible].

Dla poparcia programu wyborczego Frontu Narodowego taśma zobowiązała się wykonywać systematycznie 50 par obuwia ponad dotychczasową produkcję, a później dla uczczenia XIX Zjazdu KPZR podwyższyła to zobowiązanie do 100 par.

Porównanie zobowiązań z początku roku, z obecnymi mówi o tym, że cały zespół — podobnie jak i wszystkie inne — podwyższył swe kwalifikacje zawodowe, przyswoił sobie przodujące metody pracy wzorowych brygadzistek i zespołów.

Ta jakościowa zmiana nastąpiła właśnie dzięki szkoleniu całej załogi oddziału konfekcji obuwia letniego metodą inż. Kowalowa.

W pierwszym etapie wprowadzania w życie metody inż. Kowalowa, zespół inżynierów, techników i pracowników działu organizacji pracy i płacy, sporządził dokładne wykresy ilustrujące proces produkcji obuwia letniego na taśmach, wg. doświadczeń przodujących zespołów. Na tej podstawie, już w pierwszym okresie tych badań okazało się, że [illegible] stanowisko robocze bez szkody dla ilości i jakości produkcji, a jednocześnie przenieść niektóre czynności ze stanowisk bardziej obciążonych, na mniej obciążone. Ulepszyło to rytmikę pracy taśmy i dało roczną oszczędność w kwocie ponad 2 miliony złotych.

Jednocześnie zarobki robotnic wzrosły o 5 proc.

Na podstawie tych badań opracowano wzorcowy system pracy, oparty o doświadczenia taśm przodujących i według tego systemu taśma nr 5 rozpoczęła szkolenie każdego innego zespołu po kolei, w ciągu 2 godzin dziennie.

W czasie szkolenia okazało się, że na najtrudniejszych stanowiskach produkcyjnych w taśmie, nie wszystkie robotnice stosują właściwe, racjonalne chwyty i ruchy, co opóźnia bieg taśmy.

W ten sposób zespół nr 5, którym kieruje brygadzistka Helena Pogorzalska — pomógł zespołom nr 4 i nr 6, które bezpośrednio po przeszkoleniu zwiększyły dzienną produkcję o 30 par obuwia, a następnie w oparciu o wzorcowy system pracy, który otrzymała każda brygadzistka, doskonaliły swą pracę.

Charakterystyczne jest to, że w czasie szkolenia podniósł również wydajność pracy zespół szkolący — zwiększając produkcję o 10 par obuwia.

Szkolenie pozwoliło na poczynienie przesunięć na taśmach, w wyniku których, stanowiska, będące wąskimi gardłami, obsadzone zostały najzdolniejszymi robotnicami.

Bez zastosowania metody inż. Kowalowa, taśma nie mogłaby wykonać tak poważnych zobowiązań w ostatnim okresie, w toku kampanii wyborczej, gdy wykonała w październiku ponad 12 tys. par obuwia ponad plan.

Trzeba dodać, że sukces ten był uzależniony również od zwiększenia wydajności pracy walcowni, a także od uzyskania dodatkowych oszczędności materiałowych, o co postarali się walcownicy stosując metodę Żandarowej i Korabielnikowej oraz racjonalizatorzy.

Trudno wymienić wszystkich. Szczególnie wielki wkład dali tutaj inż. Rudolf Kawelmacher, którego brygada racjonalizatorska opracowując produkcję specjalnej mieszanki gumowej, stworzyła warunki dla zaoszczędzenia w Czynie Lipcowym 5 ton kauczuku oraz kierownik produkcji Józef Słupkowski, wraz z pracownikami działu kontroli technicznej, z majstrami, którzy opracowali kilka niezwykle cennych usprawnień w dziedzinie oszczędnego wykrawania części obuwia.

Organizacja partyjna i jej Komitet Fabryczny doceniły w pełni znaczenie metody inż. Kowalowa dla walki o plan. Agitatorzy i cały aktyw partyjny propagowali cel metody inż. Kowalowa, zwalczając niejednokrotnie opory niektórych starszych pracownic zakładów.

Początkowo nie mogły one zrozumieć, dlaczego szuka się błędów w ich pracy, skoro wykonują ją 15 i 20 lat i po prostu nie wierzyły w możliwość jej usprawnienia.

Praktyka okazała, że rację mają agitatorzy.

— Jesteśmy dziś wdzięczne inż. Kowalowowi i towarzyszom radzieckim, że mogłyśmy skorzystać z ich doświadczeń — podwyższyć kwalifikacje zawodowe i zwiększyć przez to swój wkład w realizację Planu 6-letniego — mówią dziś robotnice z zespołu nr 5.

W chwili obecnej w Grudziądzkich Zakładach Przemysłu Gumowego trwają już prace nad opracowaniem wzorcowych metod produkcji w dziale produkcji obuwia roboczego, przy wykrawaniu części.

W dziale powlekarek do metody inż. Kowalowa zapalił się całym sercem ZMP-owiec Henryk Głowiński, który wezwał załogę do pełnienia wart produkcyjnych dla uczczenia XXXV rocznicy Wielkiego Października.

„Wydajność pracy w dziale powlekarek rośnie — mówi Głowiński — ale możemy ten proces przyspieszyć. Nie zastanawialiśmy się dotychczas nad tym, dlaczego np. przy takich samych maszynach uzyskuje lepsze wyniki od innych towarzyszy. Teraz widzę, że przy mojej pracy wiele zależy od sprawności przy zakładaniu wałka z tkaniną. Jeśli komisja zbada i porówna moje ruchy z ruchami innych robotników na pewno będzie można całej załodze dopomóc w zwiększeniu wydajności pracy, przy jednoczesnym zmniejszeniu wysiłku fizycznego".

O to właśnie chodzi w metodzie inż. Kowalowa, aby podnieść kwalifikacje zawodowe załogi, podnieść słabszych robotników do poziomu przodujących i nauczyć ich stosowania najracjonalniejszych metod pracy.

Zastosowanie metody inż. Kowalowa w dziale powlekarek pozwoli na zwiększenie wydajności produkcji całego działu od 5 do 8 proc., co wpłynie na zwiększenie zarobków załogi.

Załoga GZPG przekonała się w praktyce jak ogromne znaczenie dla ulepszenia metod walki o plan, posiada stosowanie przodujących metod radzieckich.

Wdzięczność tę wyraziła brygadzistka z taśmy nr 5 Helena Pogorzalska, która wystąpiła z inicjatywą, aby z okazji XXXV rocznicy Wielkiego Października, napisać list do inż. Kowalowa, podzielić się z nim doświadczeniami załogi i przekazać mu gorące pozdrowienia. Inicjatywa tow. Pogorzalskiej wyraża uczucia całej załogi.

W okresie gdy partia, zgodnie z uchwałą Sekretariatu KC przystępuje do studiowania materiałów XIX Zjazdu KPZR i genialnej pracy Józefa Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR", organizacja partyjna PZPR dołoży wszelkich starań, aby nauki wskazujące i naszemu narodowi drogę do zbudowania socjalistycznej Polski, ukazujące perspektywę budownictwa komunizmu w naszej Ojczyźnie, zostały przyswojone przez całą załogę GZPG.

Załoga GZPG uzbrojona w oręż ideologiczny i doświadczenia gospodarcze na podstawie materiałów XIX Zjazdu KPZR sięgnie po nowe sukcesy produkcyjne, będzie nadal przyśpieszać realizację Planu 6-letniego, zwiększając swój wkład w walkę o pokój i szczęście ludzkości, jak przystało na jedną z załóg polskiej brygady szturmowej.

W ramach czynu wyborczego powstało w Bydgoskiej Fabryce Maszyn 5 brygad młodzieżowych. M. in. w dziale energetycznym powstała brygada młodzieżowa im. „Młodej Gwardii".

Na cześć XXXV rocznicy Rewolucji Październikowej członkowie tej brygady zobowiązali się skrócić o 20 godzin czas przewinięcia uległej awarii spawarki elektrycznej.

NA ZDJĘCIU: Członkowie brygady przy pracy. Stoją od lewej: opiekun brygady Marceli Geruzel, Tadeusz Kica i Henryk Zawadzki.

Foto „Gazeta" — L. Staniszewski

Przyspieszyć tempo dostaw zboża

w województwie bydgoskim

Dotychczasowe wyniki planowego skupu zboża dowodzą, że większość chłopów małorolnych i średniorolnych dobrze rozumie swe obowiązki wobec Państwa. Tak więc do końca października ponad półtora miliona chłopów w całym kraju dostarczyło w całości należne Państwu zboże. Łącznie do 31 października skupiono zbóż tyle, co w roku ubiegłym do 6 grudnia.

Również na terenie województwa bydgoskiego w okresie wyborów do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wzmogły się odstawy zboża. Wiele gmin i gromad odstawiło Państwu w czynie przedwyborczym dodatkowe tony zboża i ziemniaków, tysiące kilogramów żywca i tysiące litrów mleka. Setki wsi pomorskich zdało swój patriotyczny obowiązek wobec Ojczyzny.

Do pełnej realizacji rocznych planów zbożowych na wsi pomorskiej zbliżyły się powiaty: bydgoski, toruński, brodnicki, tucholski i wyrzyski. Ogromna większość gmin i gromad w tych powiatach zameldowała już o wykonaniu rocznych planów skupu zboża. Wykonanie rocznych planów nie przyszło łatwo. Okres realizacji obowiązkowych dostaw w całym województwie był bowiem okresem uporczywej zaostrzającej się walki z kułactwem, które usiłuje sabotować wykonanie zobowiązań wsi wobec Państwa. Zdecydowana postawa małorolnych i średniorolnych chłopów w większości gmin i gromad naszego województwa złamała sabotaż kułacki.

W nie wszystkich jednak powiatach województwa bydgoskiego pomyślnie przebiega realizacja planu skupu zboża. Najbardziej odstającym powiatem jest powiat włocławski, który dotychczas osiągnął 58 proc. rocznego planu. Na szarym końcu wloką się nadto powiaty Aleksandrów Kujawski, Chełmno, Żnin i Mogilno. Słaby napływ ziarna do punktów skupu w tych powiatach oznacza, że niedostateczna jest aktywność organizacji partyjnych, aparatu skupu i terenowych Rad Narodowych, które nie doceniły ważności akcji i konieczności pełnej mobilizacji pracujących chłopów do terminowego wykonania obowiązków wobec Państwa.

Do zakończenia akcji pozostaje już niewiele dni. Przed całym aparatem skupu, Radami Narodowymi, organizacjami partyjnymi staje w tej końcowej fazie akcji skupu zboża zadanie doprowadzenia do całkowitego wypełniania obowiązków przez każde gospodarstwo, przez każdego chłopa.

Sprawę trzeba postawić wyraźnie: do końca listopada każdy chłop musi całkowicie wykonać dostawę zbóż. Nie ma i nie może być nadziei na to, że „jakoś się upiecze", że jakoś uda się wykręcić od sprzedaży zboża Państwu. Nie rozumiejącym tego — trzeba tłumaczyć, a opornych karać. Należy cierpliwie wyjaśniać i tłumaczyć takim nieświadomym chłopom jak Franciszkowi Mrozowi z gromady Michalin w pow. lipnowskim, który pozostaje do tej pory dłużnikiem Państwa Ludowego, a z całą bezwzględnością karać takich kułaków, jak Ignacy Główczewski z Cekcyna w pow. Chojnice, którzy świadomie i celowo uchylają się od wykonania swoich podstawowych obowiązków wobec Państwa.

Nie można także lekceważyć nawet niewielkich zaległości tzw. końcówek. Zaległości te bowiem w skali całego województwa wynoszą dziesiątki ton zboża. W celu likwidacji tych końcówek należy zorganizować wzorem roku ubiegłego dostawy zbiorowe, by oszczędzić chłopom niepotrzebnej jazdy do punktów skupu i by sprawę zaległości załatwiło kilku gospodarzy dla całej gromady.

Gospodarstwa nie posiadające dostatecznej ilości zbóż mogą wypełnić swój obowiązek dostarczając tzw zamienniki (warzywa, niektóre rośliny przemysłowe), które są zaliczane na poczet obowiązkowych dostaw. Wykazy tych zamienników znajdują się w każdej Gminnej Spółdzielni.

O tych wszystkich możliwościach likwidacji drobniejszych i większych zaległości chłopi muszą być dokładnie poinformowani. Rady Narodowe, organizacje partyjne winny wzmóc systematyczną pracę uświadamiającą wśród pracującego chłopstwa, winny przekonywać go o konieczności pełnego wykonania swego patriotycznego obowiązku. W stosunku do opornych i spekulantów uchylających się od dostaw Rady Narodowe powinny stosować wszelkie środki administracyjne, od upomnień poczynając, a kończąc na sankcjach karnych.

Do współpracy przy organizowaniu dostaw w końcowej fazie akcji skupu należy wciągnąć przodujących chłopów, którzy już całkowicie wypełnili swe zobowiązania. Któż bowiem lepiej, jak nie sąsiad, potrafi wytłumaczyć, dlaczego trzeba sprzedać Państwu każdy kwintal i każdy kilogram zboża przewidziany planem. Chłopi-przodownicy — to najlepsi agitatorzy, pomagający w wykonaniu planu w 100 proc.

Terenowy aparat skupu winien ze szczególną troskliwością śledzić obecnie przebieg skupu, nie ograniczać się jedynie do przyjęcia zboża, ale stale analizować i kontrolować wysokość dostaw, tam, gdzie wykonywanie planu przebiega słabiej, trzeba posyłać najlepszych ludzi, by pomagali organizacjom partyjnym, kołom ZSL w pełnej mobilizacji pracującego chłopstwa do całkowitego wypełnienia powinności wobec Państwa, wobec narodu.

Kalendarzyk imprez Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

Dziś, w sobotę:

Godz. 13: Koncert muzyki rosyjskiej i radzieckiej w wykonaniu Reprezentacyjnej Orkiestry Wojskowej w Pomorskim Domu Sztuki.

Godz. 17: Spotkanie młodzieży bydgoskiej z Wojewódzkim Zespołem Pieśni i Tańca SP w Pomorskim Domu Sztuki.

Godz. 17: Krótki odczyt w sali ORZZ przed rozpoczęciem mistrzostw Polski w podnoszeniu ciężarów.

Godz. 19: Premiera sztuki: „Tajna wojna" w Teatrze Ziemi Pomorskiej.

Jutro, w niedzielę:

Akademia koła TPPR przy Woj. Hurtowni Spożywców.

Godz. 13,30 i 19: „Tajna wojna" w Teatrze Ziemi Pomorskiej.

Odczyt w Bibliotece Miejskiej

Odczyt pt. „Współczesne osiągnięcia nauki radzieckiej" wygłosi prof. dr L. Zembrzuski. Odczyt odbędzie się dnia 11 listopada br. o godz. 19 w Pracowni Naukowej Biblioteki Miejskiej, Pl. Bohat. Stalingradu 24. Wejście bezpłatne.

Młodzież szkolna i nauczycielstwo bydgoskie w Miesiącu Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

(B) W I Państwowej Szkole Ogólnokształcącej ożywiony ruch. Młodzież dekoruje korytarze i sale. Zbigniew Winconek i Andrzej Jasiński z klasy VII pod okiem wychowawcy B. Chylińskiego rozmieszczają napisy. Na jednej ścianie gazetka, obrazująca osiągnięcia ZSRR, nad nią napis: „ZSRR ostoją pokoju". Krzysztof Kulpiński z przejęciem rysuje i wycina młot i sierp — za pół godziny dekoracja będzie gotowa. Podobnie i na innych piętrach uczniowie ozdabiają sale. Na piętrze zorganizowana zostanie wystawa książek radzieckich.

Szkolne Koło Przyjaciół ZSRR przy tej szkole opracowało bogaty program imprez na Miesiąc Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej. Przed kilku dniami odbył się dla wszystkich uczniów szkoły odczyt na temat: „Koła Przyjaciół ZSRR za przykładem młodzieży radzieckiej pracą i nauką służą Ojczyźnie Ludowej". Odczyt wzbudził duże zainteresowanie.

Przy organizowaniu odczytów dużą aktywność wykazują uczniowie klasy X — Kijewski i Chrzanowska.

W tych dniach ogłoszony został międzyklasowy konkurs gazetek ściennych. Do 10 bm. wszystkie klasy przygotowują gazetki — każda stara się wykonać ją jak najlepiej — najlepsze włączone zostaną do wystawy międzyszkolnej.

W dniu dzisiejszym odbędzie się po lekcjach uroczysta akademia dla uczczenia 35 rocznicy Rewolucji Październikowej.

Młodzież szkoły zamierza gremialnie uczęszczać na Festiwal Filmów Radzieckich, po czym będzie je omawiać w klasach.

Celem zapoznania się z muzyką rosyjską i radziecką przewidziane jest również wspólne uczęszczanie na koncerty symfoniczne.

* * *

Szkolne Koła Przyjaciół ZSRR istnieją we wszystkich szkołach bydgoskich. Należy do nich ogółem około 9 tys. młodzieży. Na ogół wszystkie pracują z zapałem, pogłębiając poprzez odczyty, pogadanki i organizowanie gazetek ściennych swą wiedzę o Związku Radzieckim. Do najlepiej pracujących należą koła: przy Szkole Podstawowej nr 20 przy ul. Grunwaldzkiej, nr 3 przy ul. Sowińskiego, przy I Państwowej Szkole Ogólnokształcącej przy Pl. Wolności, przy szkołach zawodowych nr 1 i nr 4 i przy Liceum Weterynaryjnym.

Wszystkie koła wzmogły swoją działalność z okazji trwającego obecnie Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej. Plan pracy przewidziany na ten miesiąc, opracowany przez koła szkół podstawowych, przewiduje wykonanie 383 gazetek ściennych, napisanie 220 listów do młodzieży radzieckiej, wiele pogadanek o tematyce radzieckiej itp.

W trzech szkołach zorganizowane zostaną stoiska wydawnictw radzieckich. Koło Przyjaciół ZSRR przy szkole nr 3 wyświetlać będzie u siebie przez epidiaskop plansze o życiu i osiągnięciach Kraju Rad. W szkole nr 14 przy ul. Nakielskiej w czasie zajęć pozalekcyjnych młodzież zobaczy następujące filmy: „Radzieckie bohaterki pracy socjalistycznej", „Łotewska Socjalistyczna Republika Radziecka", „Turystyka w ZSRR", „Metro moskiewskie" oraz „Tadżycka Socjalistyczna Republika".

W szkołach nr 3 (przy ul. Sowińskiego) i 12 (przy ul. Dąbrowskiego) odbędą się konkursy rysunków o tematyce radzieckiej.

W 16 szkołach bydgoskich uczniowie zobowiązali się zorganizować specjalne zespoły, których zadaniem będzie podciągnięcie słabych uczniów w nauce języka rosyjskiego.

Również nauczyciele szkół podstawowych włączyli się do pracy nad szerzeniem i propagowaniem osiągnięć Związku Radzieckiego.

—o—

Wystawa reprodukcji dzieł Ilji Riepina w Muzeum

(B) Z okazji Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej, nastąpi w salach Muzeum im. L. Wyczółkowskiego w niedzielę, dnia 9 bm. w południe o godzinie 12 otwarcie wystawy reprodukcji dzieł wybitnego malarza rosyjskiego Ilji Riepina, żyjącego w latach 1844—1930.

Na wystawie poznamy dzieła artysty drugiej połowy XIX wieku, związane z postępowym rewolucyjnym nurtem realizmu krytycznego w Rosji.

W dniu otwarcia wystawy wygłoszona zostanie prelekcja o twórczości Ilji Riepina.

—o—

Odczyt prof. Bronisława Nadolskiego

(b) W niedzielę 9 bm. o godzinie 11.00 odbędzie się w księgarni wzorcowej nr 2 „Domu Książki" w Bydgoszczy, Al. 1 Maja 5 interesujący odczyt prof. dr Bronisława Nadolskiego pt. „O Herzenie". Organizatorem tego odczytu połączonego z wystawą książek jest „Dom Książki" i Związek Literatów Polskich.

Wstęp bezpłatny.

Komunikaty

(B) W niedzielę, dnia 9 bm. o godzinie 16, w sali Polskiego Radia odbędzie się spotkanie dziennikarzy z czołowymi agitatorami Frontu Narodowego z Bydgoszczy.

* * *

W niedzielę, dnia 9 bm. o godzinie 15 odbędzie się plenarne zebranie członków Pracowniczych Ogródków Działkowych w szkole przy ul. Bielickiej.

Koncert w Domu Społecznym przy ul. Solnej

(B) W dniu 9 bm. o godz. 16-ej, w Domu Społecznym przy ul. Solnej odbędzie się koncert w związku z 35 rocznicą Wielkiego Października.

Wykonawcami koncertu będą: zespoły muzyczne, chóralne i artystyczne Liceum Pedagogicznego i Szkoły Ogólnokształcącej nr 3 w Bydgoszczy. Wstęp na koncert jest bezpłatny.

Uroczysta akademia w Koronowie z okazji 35 rocznicy Rewolucji Październikowej

(b) W pięknie udekorowanej sali „Grabiny" w Koronowie odbyła się uroczysta akademia, poświęcona 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej oraz uroczystość inauguracyjna otwarcia Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Akademię otworzył sekretarz Oddziału Powiatowego TPPR Adam Budzyński.

Po powołaniu prezydium — okolicznościowy referat wygłosił tow. Tobolewski. W czasie referatu zebrani wznoszą gorące okrzyki na cześć Związku Radzieckiego i Wielkiego Stalina.

XIX Zjazd KPZR i jego nauki będą dla nas drogowskazem w budowie socjalizmu w naszym kraju — kończy swój referat w burzliwych oklasków prelegent.

W części artystycznej wystąpili mali artyści — dzieci szkoły podstawowej oraz uczniowie szkoły zawodowej i zespół świetlicowy Spółdzielni Pracy w Koronowie.

Skarb żelazny odkryto w Biskupinie

W czasie badań tegorocznych na półwyspie jeziora Biskupińskiego odkopano znaleziska gromadne — tzw. skarb, złożony z przedmiotów żelaznych, a mianowicie: z 4 siekierek, 6 naramienników, wędzideł, noża i sierpa. Przedmioty te leżały w glinianym naczyniu. Obok niego tkwiły w ziemi 2 sztaby żelaza wagi 5 kg. Skarb ten znaleziono w górnej warstwie kulturowej „łużyckiej" zawierającej ślady ostatniej fazy osadnictwa z lat 400—300 przed naszą erą.

Sposób znalezionych przedmiotów był własnością zapewne któregoś z członków starszyzny rodowej i przedstawiał nie lada wartość wymienną i produkcyjną. Pochodzi on z okresu, kiedy organizacja patriarchalnych wspólnot rodowych, której charakter unaocznia nam budowle drewniane grodu i jego plan, ulegała już rozkładowi w wyniku złożonych procesów rozwojowych.

Komunikat Wojewódzkiego Ośrodka Szkolenia Partyjnego w Bydgoszczy

Wojewódzki Ośrodek Szkolenia Partyjnego zawiadamia wykładowców wszystkich form szkolenia partyjnego w Bydgoszczy, że seminaria na temat XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego (część I — Sytuacja międzynarodowa) odbędą się w następujących dniach:

10. 11. godz. 17 — dla wykładowców z Dzielnicy Szwederowo.
11. 11. godz. 17 — dla wykładowców z Dzielnicy Fabryczna.
12. 11. godz. 17 — dla wykładowców z Dzielnicy Kolejowa.

* * *

W przyszłym tygodniu odbędą się w Wojewódzkim Ośrodku Szkolenia Partyjnego w Bydgoszczy seminaria wojewódzkie z kierownikami seminariów powiatowych na temat XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego (część II — Sytuacja wewnętrzna Związku Radzieckiego):

11. 11. godz. 10 — seminarium dla kierowników seminariów powiatowych z wykładowcami kursów partyjnych.
12. 11. godz. 10 — seminarium dla kierowników seminariów powiatowych z wykładowcami szkół politycznych.
13. 11. godz. 10 — seminarium dla kierowników seminariów powiatowych z wykładowcami Kół Studiowania Życiorysu Towarzysza Stalina.
14. 11. godz. 10 — seminarium dla kierowników grup samokształcenia.

Wycieczka do Poronina

(b) Zarząd Wojewódzki Związku Samopomocy Chłopskiej w ramach Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej organizuje dnia 16 bm. wycieczkę chłopów do Poronina, Zakopanego, Krakowa, Nowej Huty i Wieliczki.

W programie wycieczki przewidziane jest zwiedzanie Muzeum Lenina w Poroninie, zabytków historycznych Krakowa, Nowej Huty, kopalni soli w Wieliczce, muzeum tatrzańskiego w Zakopanem i przejazd koleiką nową na Gubałówkę. Koszt wycieczki wynosi 70 złotych.

Uczestnicy odbędą podróż w specjalnym zradiofonizowanym pociągu, otrzymają pełne wyżywienie i nocleg.

W wycieczce udział brać mogą małorolni i średniorolni chłopi oraz pracująca w rolnictwie młodzież wiejska powyżej lat 16.

Zapisy przyjmują wszystkie Zarządy Powiatowe i Gminne ZSCh w terminie do dnia 13 listopada 1952 r.

Ilość miejsc w pociągu jest ściśle ograniczona.

Złóż datek na TPD

„GAZETA POMORSKA"
Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
Redaguje Kolegium
Nakład RSW „Prasa"
REDAKCJA Bydgoszcz, ul. Dworcowa 13. Telefony: Redaktor naczelny 47-95. Sekretariat redakcji 47-90. Działy: sportowy miejski, terenowy i depeszowy 47-89. Dział rolny 47-96. Działy: gospodarczy, partyjny, kulturalno-oświatowy 47-90. Działy: korespondentów, listów czytelników i interwencji oraz porad prawnych: ul. Dworcowa nr 16 tel. 48-09 i 41-90. Sekretariat Redakcji 47-99.
Redakcja nocna 47-89.
Redaktor techniczny i korektornia 38-73. Administracja: ul. Dworcowa 13, tel. 48-08 i 48-58.
Prenumerata i Kolportaż: PPK „Ruch" Oddz. Bydgoszcz, ul. Armii Czerwonej 6. Telefony: Centrala: 27-90. Prenumerata zbiorowa: 19-51 Sprzedaż komisowa: 19-51 Prenumerata pocztowa i indywidualna: 19-50 Reklamacje: Centrala 27-90 wewn. 007.
Wpłaty na prenumeratę pocztową przyjmują wszystkie Urzędy Pocztowo-Telekomunikacyjne oraz kasa PPK „Ruch" w Bydgoszczy przy ul. Armii Czerwonej 6 Prenumerata miesięczna: 4,50 zł. Prenumerata zbiorowa: 2,25 zł. Przy zgłoszeniu prenumeraty należy podać dokładny adres.
Biuro Ogłoszeń: Dworcowa 16, tel. 48-08.
E-3-10816
Tłoczono czcionkami Drukarni RSW „Prasa" — Bydgoszcz
form. 75/115,5, rodzaj druk mał. klasa VII gramatura 50 g.

Ze sportu

Dziś rozpoczynają się mistrzostwa Polski w podnoszeniu ciężarów

Dziś, w sobotę, o godzinie 17.00 w dużej sali ORZZ rozpoczynają się mistrzostwa Polski zrzeszeń sportowych w dźwiganiu ciężarów. Do walk o zaszczytne tytuły mistrzowskie i punkty dla swych zespołów stanie 80 najlepszych sztangistów z Warszawy, Wrocławia, Poznania, Gdańska, Katowic i innych miast Polski.

Zawodnicy ćwiczyć będą piękną, niklową sztangą radziecką ofiarowaną polskim sztangistom przez ich radzieckich kolegów w roku ubiegłym. Ponieważ wielu zawodników, a zwłaszcza reprezentanci Polski znajdują się w dobrej formie, oczekiwać należy, iż na macie w Bydgoszczy padnie kilka dobrych, a może rekordowych wyników.

W sobotę rozegrane zostaną pojedynki w wadze piórkowej, w której startuje m.in. mistrz Polski Skowronek (Górnik) oraz pojedynki w wadze średniej. W niedzielę przed południem wystąpią przedstawiciele wagi koguciej z mistrzem Polski Kaczmarczykiem (Katowice) oraz zawodnicy wagi półciężkiej z wielokrotnym mistrzem Polski Sadowskim (Warszawa) na czele.

W niedzielę, od godziny 16.00 odbędą się ćwiczenia w wadze lekkiej. W wadze tej ujrzymy najlepszego technika, olimpijczyka Ścigałę (Katowice). W wadze lekko-ciężkiej i ciężkiej startują m. in. Hajda (Katowice) i Pluciński (Toruń).

(St. Ski)

Puchar Polski

OWKS — Włókniarz (Chełmek) 2:0 (0:0)

CHEŁMEK. W czwartek gościli tu piłkarze bydgoskiego OWKS, którzy rozegrali spotkanie o „Puchar Polski" z miejscowym Włókniarzem. Jak wiemy w pierwszym meczu, który odbył się w Bydgoszczy uzyskano mimo dwóch dogrywek wynik remisowy 3:3. W czwartkowym spotkaniu piłkarze bydgoscy zagrali znacznie lepiej i wygrali zasłużenie 2:0 (0:0).

W niedzielę OWKS spotka się w Białymstoku z tamtejszą Gwardią w meczu pucharowym III rzutu.

W pozostałych spotkaniach o „Puchar Polski" drużyny pomorskie wylosowały następujących przeciwników: Gwardia — Budowlanych (Opole), a Kolejarz (Tor) — Gwardię (Krak.). Gwardziści rozegrają mecz w Opolu.

Pływacy przy stole obrad

Uprawiać sport pływacki na Pomorzu to nie tak łatwo jak sobie ktoś wyobraża. W wielu większych ośrodkach sportowych nie ma odpowiednich basenów (Włocławek, Toruń, Bydgoszcz), tak potrzebnych do treningów i zawodów.

Nie łatwe więc miała zadanie sekcja pływacka WKKF w dziedzinie umasowienia tego sportu. Wszelkie większe imprezy z reguły odbywały się w Inowrocławiu. W innych miastach ograniczano się do wyjazdów na trening czy zawody do... Inowrocławia. Mimo bardzo trudnych warunków, sport pływacki cieszył się wśród młodzieży dużą popularnością. W wielkich zawodach „Wpław przez Bydgoszcz" i „Wpław przez Toruń" startowało kilkaset zawodniczek i zawodników. Mistrzostwa okręgu przyniosły stosunkowo dobre wyniki, a każde najmniejsze zawody dużą frekwencję.

Sekcja posiadała w swych szeregach wielu ofiarnych działaczy z Woźniakiem, Drygasem i Naskrętem na czele, którzy w umasowieniu sportu pływackiego położyli duże zasługi.

Pomorze posiada również wiele utalentowanej młodzieży (Mróz, Kaliszak, Wiśniewski, Szostak, Pisarski, Gudelówna, Postawianka, siostry Maternowskie i in.) oraz dzielnych trenerów (Siwczaka wychowawcę Mrozówny, Orzechowskiego, Przybyłę i in.). Nie posiadamy natomiast obiektów, które dałyby pełny obraz wysiłków zawodników i kadry działaczy.

O osiągnięciach i brakach sportu pływackiego na Pomorzu mówić będą dziś członkowie sekcji na swym plenarnym posiedzeniu. Chętnie ujrzymy na zebraniu zawodników miejscowych kół, gdyż i oni winni przyczynić się do ulepszenia pracy sekcji. Zebranie rozpocznie się o godzinie 18 w sali nr 53 przy ul. Zamojskiego 2. (w)

Bydgoszcz - Wrocław na żużlu

W niedzielę odbędzie się interesujące spotkanie żużlowe między reprezentacjami Bydgoszczy i Wrocławia. Reprezentacja naszego miasta oparta będzie na zawodnikach Gwardii. Barw stolicy Dolnego Śląska bronić będą żużlowcy CWKS i Spójni.

Mecz rozegrany zostanie na stadionie Gwardii o godzinie 13.

—o—

Prowadzi Spójnia i Ogniwo

Po czterech rundach drużynowych mistrzostw miasta w szachach na czele tabeli w grupie A kroczy Spójnia I — 25,5 pkt. przed Ogniwem II — 13,5 i Kolejarzem I — 10 pkt. W grupie B na czele tabeli znajduje się drużyna Ogniwa I — 26,5 przed Stalą przy ZWSI 21 i AZS 10,5 pkt.

Piąta runda turnieju rozegrana zostanie dziś o godzinie 18 w świetlicy Ogniwa przy ul. Unii Lubelskiej.

—o—

Stal (Nakło) — Kolejarz

W niedzielę, na stadionie leśnym piłkarze Kolejarza rozegrają towarzyski mecz z mistrzem klasy wojewódzkiej — nakielską Stalą.

Początek spotkania o godz. 12.30.

NOTATNIK GWARDZISTY

Dziś, o godzinie 18.00 w lokalu klubowym odbędzie się zebranie członków sekcji motorowej. Omówione zostaną sprawy dotyczące organizacji zawodów.

* * *

Drużyna tenisa stołowego Gwardii rozegra w niedzielę mecz mistrzowski z grudziądzkim Kolejarzem. Spotkanie odbędzie się w świetlicy przy ul. Zamojskiego 16 o godzinie 10.00.

* * *

We wtorek, o godzinie 16.00 zbiorą się członkowie sekcji lekkoatletycznej oraz lekkoatleci ze szkół podopiecznych. Omówiony zostanie program treningów zimowych.

ZWYCIĘSTWO BOKSERÓW KOLEJARZA

W Aleksandrowie Kuj. odbyły się zawody bokserskie o mistrzostwo klasy powiatowej. Bydgoski Kolejarz pokonał miejscowego Kolejarza 14:6. Punkty dla bydgoszczan zdobyli: Panfil, Lis, Panfil II, Kuźma, Sobczak, Ławrenc i Jagodziński, a dla pokonanych Chmielewski, Wypij i Nowak. (sw).

Co? - Gdzie? - Kiedy?

POMORZANIN — „Niezapomniany rok 1919" (godz. 16,45, 18 i 20,15).
POLONIA — „Niezapomniany rok 1919" (godz. 17 i 19.15).
ORZEŁ — „Lenin w 1918 roku" (godz. 17 i 19).
WOLNOŚĆ — „Młoda Gwardia" I s. (godz. 16, 18 i 20).
GRYF — „Arinka" (godz. 17 i 19).
BAŁTYK — „Międzynarodowa konferencja gospodarcza w Moskwie" (godz. 17 i 19).
MIR — „15-letni kapitan" (godz. 19).
ROZMAITOŚCI — „Wyprawa na wyspę Kościuszki". Seanse od godz. 16 do 23.

PORANKI DNIA 9. 11. 52.

POMORZANIN — „Iwan Groźny" (godz. 10) oraz „As wywiadu" (godz. 12).
POLONIA — „Wśród ludzi" (godz. 10) oraz „Wesoły jarmark" (godz. 12).
ORZEŁ — „Oni mają Ojczyznę" (godz. 12).
WOLNOŚĆ — „Konik garbusek" (godz. 10) oraz „Czerwony krawat" (godz. 12).
GRYF — „Daleko od Moskwy" (godz. 11).
BAŁTYK — „Statek pułapka" (godz. 10) oraz „Sąd honorowy" (godz. 12).

TEATR ZIEMI POMORSKIEJ

Dziś — „Tajna wojna" (godzina 19.30).

TEATR MŁODEGO WIDZA

„Dwie blizny" oraz „Nikt mnie nie zna" — A. Fredry (godz. 19).

CYRK NR 5

Początek o godzinie 19.30, w niedzielę i święta o 15.30 i 19.30.

WYSTAWY

Muzeum im. L. Wyczółkowskiego — otwarte codziennie od godz. 10 do 16, w środę od godz. 12 do 19, w niedzielę od godz. 10 do 14.

POMORSKI DOM SZTUKI

Wystawa prac St. Brzęczkowskiego.

WOJ. OŚRODEK SZKOLENIA PARTYJNEGO

„Wielkie budowle socjalizmu w Polsce Ludowej".

NOCNY DYŻUR APTEK SPOŁECZNYCH

Od soboty, dnia 8 listopada godz. 22 do soboty, dnia 15 listopada br. godz. 8-mej rano, dyżur nocny dla rejonu śródmieście i Bielawy — pełnić będzie:

Apteka Społeczna nr 17 — ul. Śniadeckich 51 — tel. 22-42. Dla rejonu Wilczak, Okole, Czyżkówko oraz pozostałych przedmieść, stały dyżur nocny pełnić będzie:

Apteka Społeczna nr 12 — ul. Grunwaldzka 37 — tel. 34-31. Zaznacza się, że dyżur nocny trwa od godz. 22 do 8 rano.

Dyżur niedzielny pełnić będzie w godzinach od 8—22: Apteka Społeczna nr 17 — ul. Śniadeckich 51 — tel. 22-42.